

ജി. ചേടിയത്ത്

മാർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ
മലങ്കര കാനൻ

കോട്ടയം
2002

ജി. ചേടിയത്ത്

മാർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ
മലങ്കര കാനൻ

കോട്ടയം

2002

G. CHEDIATH, *MAR ATHANASIOSINTE MALANKARA CANON*
Kottayam, 2002.

Type Setting & Printing WiGi Offset Printers,
Manganam, Kottayam - 18, Ph: 570862

ആമുഖം

മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസ്യോസ് (1818-77) പുത്തൻകൂർ സുറിയാനി സഭയിലെ നവീകരണ ചിന്ത കുറെയൊക്കെ സ്വാംശീകരിച്ചവരുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. അദ്ദേഹമാണ് മാർ തോമാ സഭയുടെ ആദ്യത്തെ മെത്രാൻ. ക്രി. വ. 1842 ൽ അദ്ദേഹം ഒരു ശെമ്മാശ്ശൻ എന്ന നിലയിൽ മർദ്ദീനിൽ പോയി ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ പട്ടമേറ്റു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരപത്രവും കൊണ്ട് 1843ൽ കേരളത്തിലെത്തി. അന്ന് പുത്തൻകുറ്റുകാരെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസുമായി (1825-55) അധികാര വടംവലി നടന്നു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് നിയമാനുസൃത മെത്രാനായി പുത്തൻ കുറ്റുകാരെ ഭരിക്കുമ്പോഴത്രേ മാർ അത്തനാസ്യോസ് ഇവിടെ എത്തിയത്. അത്തനാസ്യോസിനെതിരെ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെഴുതി. തദ്ഫലമായി 1846 ൽ മാർ കുറില്ലോസ് എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാൻ കേരളത്തിൽ എത്തി. മാർ അത്തനാസ്യോസിനെതിരെ കുറില്ലോസ് പാത്രിയർക്കീസിന് റിപ്പോർട്ടു നൽകി. അധികാര വടംവലിയിൽ പരാജയപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്നു കരുതി മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സഭാഭരണം പശ്ചിമേഷ്യൻ മെത്രാൻ മാർ കുറില്ലോസിനെ ഏല്പിച്ചു; പാത്രിയർക്കീസ് അതിനുള്ള കല്പനയും അയച്ചുകൊടുത്തു. തുടർന്ന് കുറില്ലോസും അത്തനാസ്യോസും തമ്മിൽ കേസു നടന്നു. ഇരുകൂട്ടരും തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സർക്കാർ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു. രണ്ടു സായിപ്പന്മാരും രണ്ടു നാട്ടുകാരും അടങ്ങിയതായിരുന്നു കമ്മറ്റി. കൊല്ലം പഞ്ചായത്ത് കോടതി എന്ന് ഈ കമ്മറ്റി അറിയപ്പെടുന്നു. മാർ അത്തനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി 1848-ൽ കമ്മറ്റിയുടെ വിധി ഉണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് 1852-ൽ ഈ വിധി അംഗീകരിച്ച് വിളംബരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു: “കോട്ടയത്തു പാർക്കുന്ന മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വയസ്സുകാലമായി സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും, ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് അന്ത്യോക്യയിൽനിന്ന് എഴുത്തു

വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന മാർ അത്തനാസ്യോസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ട് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും, ഇതിനാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതെന്തെന്നാൽ: മലങ്കര ഇടവകയിൽ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാർ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാപേരും മേലെഴുതിയ മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താസിനെ അനുസരിച്ച് കീഴ് മര്യാദപോലെ നടന്നു കൊള്ളുകയും വേണം” കൊച്ചി രാജാവും ഇതുപോലെയാണ് 1853-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മാർ അത്തനാസ്യോസ് 1853 മുതൽ പുത്തൻകൂർ സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 1855 ൽ മരിച്ചു.

തനിക്കു പാത്രീയർക്കീസിന്റെ പിന്തുണ നഷ്ടമായി എന്നു കണ്ട മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാൻ, പാത്രീയർക്കീസിനെ പരാമർശിക്കാതെ ഒരു കാനൻ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ലത്തീൻ, ആംഗ്ലിക്കൻ, യാക്കോബായ സഭകളുടെ സ്വാധീനം കാനോനുകളിൽ ദൃശ്യമാണ്, 1599 മുതൽ 1653 വരെ നസ്രാണിസമൂഹം മുഴുവൻ ലത്തീൻ മിഷനറിമാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നല്ലോ. അതിൽ നിന്നുള്ള സ്വാധീനത്താൽ ചില കാനോനുകൾ രൂപീകൃതമായിട്ടുണ്ട്.¹ ചാരബുധനാഴ്ച (8:6), വൈദികസ്ഥാനികളുടെ അംശവസ്ത്രം (7:4), സ്നാനത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചുള്ള മുറോനഭിഷേകം (7:5;11:1-3) എന്നിവ ലത്തീൻ സ്വാധീനത്താൽ രൂപീകൃതമത്രേ. അതുപോലെ വൈദികന്റെ പക്കൽ രഹസ്യമായി പാപം ഏറ്റു പറഞ്ഞു മോചനം പ്രാപിക്കുന്ന രീതിയും കത്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് (12). 1816 മുതൽ 1836 വരെ പുത്തൻകൂർ സമുദായം ആംഗ്ലിക്കൻ സ്വാധീനവലയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നല്ലോ. അതിന്റെ സ്വാധീനത്താലാണ്, വിശുദ്ധരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യത്തിനെതിരായ നിലപാടുള്ള കാനൻ രൂപീകൃതമായിരിക്കുന്നത് (5:10). വിശുദ്ധരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലിക സഭാ പ്രബോധനത്തെ, അവരെ ആരാധിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ആംഗ്ലിക്കൻ സ്വാധീനത്താലാണ് (5:10). അന്ത്യോക്യൻ ബന്ധം 1665 മുതൽ തുടങ്ങി. മർദിനിൽ വച്ച് മാർ അത്തനാസ്യോസ്, ബർ എബ്രായയുടെ ഹുദായകാനോൻ

1. കുറെ പുത്തൻകൂർ വൈദികർ 1836 ൽ ചേപ്പാട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെതിരായി ആരോപണങ്ങളായി ഉന്നയിച്ചവയിൽ ചിലത് പുരാതന ലത്തീൻ പാരമ്പര്യങ്ങളായിരുന്നു. കൊന്തനമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും ചാരബുധനാഴ്ചയെപ്പറ്റിയും ഒക്കെ അവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു.

എന്ന യാക്കോബായ നിയമഗ്രന്ഥം പഠിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അതിന്റെ സാധീനത്തിൽ രൂപീകരിച്ച കാനോനുകളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു പുറമേ മാർ അത്തനാസ്യോസ് തന്നെ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ കാനോനുകളും കാണാവുന്നതാണ് (2:16-19).

അപ്പോൾ “ഈ തർജ്ജമ നമുക്കു ലഭിക്കപ്പെട്ട പഴയ പകർപ്പുകളുടെ ശരിയായ പരിഭാഷയും സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ യാതൊന്നു കരേറ്റിയില്ലാത്തതുമാകുന്നു” എന്ന് ആമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കാൻ പ്രയാസം ഉള്ളവരുണ്ട്.² മാർ അത്തനാസ്യോസിനുശേഷം കൂടുതൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റിസം സ്വാംശീകരിച്ച മാർത്തോമ്മാ സഭ പിൽക്കാലത്ത് ഈ കാനൻ സഗൗരവം പരിഗണിച്ചില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റിസവുമായി ഒത്തുചേർന്നു പോകാത്ത പലതും ഈ കാനനിൽ ഉള്ളതിനാൽ ആയിരിക്കാം ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്.

ഈ കാനൻ രൂപീകരിച്ച കാലത്തും പൗരസ്ത്യസുറിയാനി അക്ഷരമാലയും ഉച്ചാരണരീതികളുമായിരുന്നു പുത്തൻകൂർ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിലും നിലനിന്നത് എന്ന രേഖയിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

മാർ അത്തനാസ്യോസ് ഒരു അസാധാരണ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു.³ അദ്ദേഹം ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവുകൂടി ആയിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അക്കാലത്ത് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല പരാധീനതകളിൽ നിന്നും അവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. മലങ്കരയിലെ പൂർവികാചാരങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താതെ നവീകരണം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. സഭയെ വെട്ടിമുറി

2. ജോസഫ് ചീരൻ, മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും, ആലുവാ 1994, പേജ് 191-198.

3. C.Agur says: "Mar Athanasius was in many respects a great man - we may say a wonderful man. Blessed with a large and capacious understanding, a solid judgment, a quick apprehension, a genius truly penetrating, a redundant memory, and a most benevolent and amiable disposition, in him were happily concentrated all those qualities which never failed to captivate all those with whom he came in contact". C.Agur, *Church History of Travancore*, Madras, 1903 (Reprint, 1990), p.160.

ക്കണമെന്നൊന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. സഭയിൽ നവീകരണത്തിന് സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. എന്നാൽ പുത്തൻകൂർ സമുദായത്തിലെ ചേരിതിരിവുകളും കിടമത്സരങ്ങളും ഒന്നിച്ചുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കൊക്കെ വിലങ്ങുതടിയായി നിന്നു. മാർ അത്തനാസ്യോസ് 1856 -ൽ തൊഴിയൂരെ മാർ കുറിലോസ് നാലാമനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. കാനൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് 1857 ലാണ്. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് അകലാനുള്ള തയാറെടുപ്പായി ഇതിനെയാക്കെ കാണുന്നവരുണ്ട്. അത്തനാസ്യോസിന് എതിരു നിന്നവർ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ മർദ്ദിനിൽ അയച്ച് 1865 -ൽ മെത്രാനാക്കി. പാത്രിയർക്കീസ് നേരിട്ട് പട്ടംനൽകി അധികാരപത്രത്തോടുകൂടി നാട്ടിലേക്ക് അയച്ചെങ്കിലും, രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനു ഭരിക്കാനായില്ല. മാർ അത്തനാസ്യോസ്, തത്ത്വത്തിൽ സമൂഹം മുഴുവന്റെയും അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. 1868-ൽ തന്റെ സഹായിയായി തോമസ് മാർ അത്തനാസ്യോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. കൊച്ചിൻ അവാർഡ് അനുസരിച്ച് (1840) യാക്കോബായകാർക്കു ലഭിച്ച 35,000 രൂപ മാർ അത്തനാസ്യോസ് 1869-ൽ ഖജനാവിൽ നിന്നു കൈപ്പറ്റി.

മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസ്യോസും ചേപ്പാട്ട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസും ഒന്നിച്ച് സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ പാതയത്രേ സവീകരിച്ചത്. അതുപോലെ പുലിക്കോട്ടു മാർ ദിവന്നാസ്യോസും മാർ അത്തനാസ്യോസും സഹകരണ പാത തേടിയില്ല. അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ വളർത്തി സമുദായത്തെ പിളർത്തി മുതലെടുക്കാനാണ് പോർട്ടുഗീസുകാരും ആംഗ്ലിക്കൻകാരും പൾച്ചിമേഷ്യൻ യാക്കോബായക്കാരും പരിശ്രമിച്ചത്. അതിന്റെ ഫലമായി സമുദായത്തിൽ കക്ഷി മത്സരങ്ങളും കോടതിക്കേസുകളും അടിക്കടി ഉണ്ടായി. അവസാനം സമുദായം പിളർന്നു. മാർ അത്തനാസ്യോസിന്റെ അനുയായികൾ 1889 നു ശേഷം കൂടുതലായി ആംഗ്ലിക്കൻ പക്ഷത്തേക്കു ചാഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വികലമായ ഒരു അന്ത്യോക്യൻ ക്രമം അവർക്കു കൈവന്നത്.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ 1653 വരെ ഒന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വിവിധ തട്ടുകളിലാണ്; വിവിധ കൂട്ടായ്മകളിലാണ്. നാം വീണ്ടും ഒന്നാകണം. സഭാനേതൃത്വങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരുന്ന് അതിനുള്ള വഴികൾ ആരായണം. പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ശൈലി എന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിച്ച്, സഹകരണത്തിന്റെ പാത തെരഞ്ഞെടുക്കണം. ഒരു പുത്തൻ ക്രിസ്തീയ

സംസ്കാരം ഭാരതത്തിനും ലോകത്തിനും കാഴ്ചവയ്ക്കണം. പുറത്തു ഉള്ളവർ നമുക്കെത്ര പ്രിയംകരരായിരുന്നാലും 1653 വർഷത്തെ നമ്മുടെ പൊതുചരിത്രം നമുക്കു മറക്കാനാവില്ല. 1599 ലെ ഉദയംപേരൂരിനു മുമ്പു ഉള്ളതായിരുന്നു നമ്മുടെ പൊതു അപ്പസ്തോലികപാരമ്പര്യം. ഏകവും വിശുദ്ധവും കാരോലികവും ട്രൈഹിക്വുമായ ഈ സഭയുടെ പൂർവിക ഐക്യത്തിലേക്കും സഭാജീവിതത്തിലേക്കും നാം തിരികെ വരേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് മലങ്കര സഭാ പാരമ്പര്യത്തിൽപെട്ട എല്ലാ സഭകളും ഒരു പോലെ പരിശ്രമിക്കണം. ഭാരതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട് ഇതാണ് അടിയന്തിരമായി സഭകളോടാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഒരവസരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരവസരത്തിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ സഭകളും 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം കക്ഷിമത്സരങ്ങളിലും ഏറ്റുമുട്ടലുകളിലും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ധർമ്മം വിസ്മരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാനുഷിക ബലഹീനത അടിക്കടി സടകൂടഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റിട്ടുണ്ട്. മാനുഷിക പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വിധേയരായിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വവും കാരോലികതയും നിലനിർത്താൻ പോർട്ടുഗീസ്, ആംഗ്ലിക്കൻ, പശ്ചിമേഷ്യൻ മിഷനറിമാർക്കെതിരെ ഈ സഭയിലെ പല പിതാക്കന്മാരും വളരെയേറെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നലെകളിൽ ഈ സഭാഗാത്രത്തിൽ നിരവധി മുറിവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരും ആരെയും പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഒരുതരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ എല്ലാവരും കുറ്റക്കാരാണ്. പരസ്പരം ക്ഷമിക്കാനും മാപ്പിരക്കാനും കഴിയുന്ന ഒരു പുത്തൻ ശൈലി നമുക്ക് ഒത്തൊരുമിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കാം.

“അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിക്കണമെ; മൃത്യുവിൽ നിന്നു ജീവനിലേക്ക് എന്നെ നയിക്കണമെ. അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിക്കണമെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കോടാനുകോടി മനുഷ്യർ ഇന്നും ഭാരതത്തിലുടനീളം പ്രകാശവും ജീവനും സത്യവുമായ മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നു. “ദാഹാർത്തരേ, നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്റെ പക്കൽ വന്നു കുടിക്കുവിൻ. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ ഒഴുകും” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ജഗദ്ഗുരുവിന്റെ സവിധത്തിലേക്ക് ഭാരതത്തിലെ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ ആനയിക്കാം. “ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു; ഞാൻ വഴിയും സത്യവും

ജീവനും ആകുന്നു. ഞാൻ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനുമാകുന്നു. ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു. നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വയ്ക്കുന്നു” എന്നും അവിടുന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഈ യേശുവിനെ ഏക സ്വരത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭാരതത്തിനു കാട്ടിക്കൊടുക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം എന്തിനാണ് യേശുവായി അവതരിച്ചതെന്ന് നാം ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഭാരതത്തിലെ ജനകോടികളോടു പറയണം. അതിനു നമുക്കു കെല്പുണ്ടാകണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാരസത്തയിൽ യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് മറ്റൊരാളിലും വൈവിധ്യം പുലർത്തി, പരസ്പര സഹകരണത്തിന്റെയും പരസ്പരം സഹകരണത്തിന്റെയുമായ ഒരു പുത്തൻ ശൈലി നമുക്കു സ്വീകരിക്കാം. ‘നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ പരസ്പരം മുട്ടുകൾ കുത്തുവിൻ’ എന്ന ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു തയ്യാറാകാം. ഇന്നലകളിലെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന മുറിവുകൾ കരിക്കാനുതകുന്ന തൈലം പുശാ. നമുക്കു നമ്മുടെ ഓർമ്മകളെ സംശുദ്ധമാക്കാം. മിശിഹായുടെ പരമോന്നത കാമ്പൻ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാം. “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യരാണെന്ന് ലോകം അറിയാൻ ഇടയാകട്ടെ”.

ഈ രേഖയിലെ ലിപി വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഒരു വാക്ക്: ഏ (ഏ), ഓ (ഓ) എന്നീ ലിപികൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ട പല സ്ഥാനങ്ങളിലും ഹ്രസ്വ ചിഹ്നങ്ങൾ (െ, ഓ) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഹ്രസ്വദീർഘ ഭേദം ലിപിമാലയിൽ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായിരുന്നു അക്കാലത്തെ രീതി. ഏ (ഏ), ഓ (ഓ) എന്നീ ലിപികൾ അപൂർവ്വമായി കാണുന്നുണ്ട്. സംവൃതോകാരത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചന്ദ്രക്കല ( ) കാണുന്നില്ല. അകാരചിഹ്നം കൊണ്ട് സംവൃതോകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയാണു കാണുക. ദീർഘസ്വരമായ ഈ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ്ര എന്ന ലിപിയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബ്രായ്ക്കറ്റിലെ [1] മുതൽ [32] വരെയുള്ള നമ്പർ മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേജുനമ്പരുകളാണ്.

മലങ്കര സെമിനാരി ജി. ചേടിയത്ത്
 നാലാഞ്ചിറ, തിരുവന്തപുരം 695015
 ഡിസംബർ 20, 2002

മാർ
തൊമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ

ഇടവകയാകുന്ന മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ

കാനോൻ

മലങ്കര ഇടവകയുടെ

മാർ അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപൊലീത്താ

തർജ്ജമ ചെയ്ത

കൊട്ടയത്ത

സുറിയാനി സിമ്മനാരിയിൽ

സി. മെത്രാപൊലീത്തായുടെ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ

അച്ചടിപ്പിച്ചത്

1857

ഉള്ളടക്കം

മുഖവുര 12

ഒന്നാം കെപ്പാലയൊൻ 14

ഒന്നാം ഭാഗം - ശുദ്ധമാനപള്ളിയെക്കുറിച്ച് 14

രണ്ടാം ഭാഗം - പള്ളി വരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് 15

മൂന്നാം ഭാഗം - കൈക്കാരന്മാരെക്കുറിച്ച് 17

നാലാം ഭാഗം - പള്ളിമുതലവകാശങ്ങളെയും
ചിലവിനെയും കുറിച്ച് 19

രണ്ടാം കെപ്പാലയൊൻ 20

ശുദ്ധമാനപള്ളിയിലെ പട്ടുതാത്തെക്കുറിച്ച് 20

മ്ശമ്ശാനാ 20

കശ്ശീശാ 21

എപ്പിസ്കോപ്പാ 21

മൂന്നാം കെപ്പാലയൊൻ 25

വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് 25

നാലാം കെപ്പാലയൊൻ 26

മൂറൊൻ തൈലത്തെയും സൈത്തന
എണ്ണയെയും കുറിച്ച് 26

അഞ്ചാം കെപ്പാലയൊൻ 27

നമസ്കാരക്രമത്തെക്കുറിച്ച് 27

ആറാം കെപ്പാലയൊൻ 29

ഒന്നാം ഭാഗം - കുറുബാനയെക്കുറിച്ച് 29

രണ്ടാം ഭാഗം - കുറുബാന അണെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 30

മൂന്നാം ഭാഗം - ശുദ്ധമാന കുറുബാന
കൈക്കൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 31

ഏഴാം കെപ്പാലയൊൻ	33
ഒന്നാംഭാഗം - മാമൊദീസായെക്കുറിച്ച്	33
രണ്ടാം ഭാഗം - ശുദ്ധമാനപള്ളിയിലെ സ്ഥാനികളുടെ സാധാരണ വസ്ത്രങ്ങളെയും അംശവസ്ത്രങ്ങളെയും കുറിച്ച്	35
എട്ടാം കെപ്പാലയൊൻ	36
നൊമ്പിനെക്കുറിച്ച്	36
ഒമ്പതാം കെപ്പാലയൊൻ	38
ഒന്നാംഭാഗം - പെരുന്നാളുകളെക്കുറിച്ച്	38
രണ്ടാംഭാഗം - ഞായറാഴ്ചയെക്കുറിച്ച്	39
പത്താം കെപ്പാലയൊൻ	40
വിവാഹ നിയമത്തെക്കുറിച്ച്	40
പതിനൊന്നാം കെപ്പാലയൊൻ	42
ഒന്നാമത്തെ ഒപ്പുരുശുമായെക്കുറിച്ച്	42
പന്ത്രണ്ടാം കെപ്പാലയൊൻ	43
കുമ്പസാരത്തെക്കുറിച്ച്	43
പതിമൂന്നാം കെപ്പാലയൊൻ	34
രണ്ടാമത്തെ ഒപ്പുരുശുമായെക്കുറിച്ച്	34
പതിനാലാം കെപ്പാലയൊൻ	44
ശവസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച്	44
പതിനഞ്ചാം കെപ്പാലയൊൻ	45
അവകാശക്രമത്തെക്കുറിച്ച്	45

ചില പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം:

- കെപ്പാലയൊൻ = അധ്യായം
- പാന്തോക്കാ = വാക്യം, ഭാഗം, ഖണ്ഡിക
- എപ്പിത്രോപ്പന്മാർ = കാര്യസ്ഥർ

മുഖവുര

മലങ്കര സുറിയാനിസഭ അതിന്റെ ജനകനായ ശുദ്ധമുള്ള മാർ തൊമ്മാശ്ശീഹറായാലും പിൻവാഴികളായ പിതാക്കന്മാരായും ചട്ടപ്പെടുത്തി നടത്തിവന്ന കാണാൻ, പള്ളിക്രമം, വിശ്വാസരീതികൾ മുതലായവയാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

പ്രകാശകാർ എന്ന ഇതരമതക്കാർ ഈ സഭയുടെ അനേകപുർവ്വിക പ്രബന്ധങ്ങളോടുകൂടെ മേൽപറയപ്പെട്ട കാണാനകളും പള്ളിക്രമങ്ങളും ചുട്ടുകളഞ്ഞ് സഭയെ നാനാവിധപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതും പ്രസിദ്ധമല്ലെ.

ഈ നഷ്ടത്തിൻപിറകു സഭാപിതാക്കന്മാരിലും വിശ്വാസികളായ അയ്മെനികളിലും പരിജ്ഞാനത്താൽ പാഠമായിരുന്ന മയ്യാദകളും ചില അപൂർണ്ണക്രാസുകളും ആധാരമായ നടപടികളല്ലാതെ മൂലാവസ്ഥയൊടു ഒത്തതായ ഒരു ദൈവയെ ലഭിപ്പാൻ അപ്രാപ്തയായി സഭ അലഞ്ഞിരുന്നു.

ഈ വിധമായ അലച്ചിലിൽ സഭ പഴകിയ കാലത്തിൽ ഇതരമതക്കാരിൽ നിന്നു ലഭിതമായ പല പള്ളിക്രമങ്ങളും മറ്റും ഭേദപ്പെടുത്താതെ ചിലരും, വെദപരിജ്ഞാനവും അറിവും മൂലം ഏറെക്കുറെ ഭേദപ്പെടുത്തി ചിലരും ഇന്നെയൊളം നടത്തിവന്നിരിക്കുന്ന വിവിധങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നാം ദുഃഖാർത്ഥനായി ഭവിച്ചു.

എല്ലാപ്രകാരവും സഭ അലയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിങ്കൽ സർവശക്തനായ ദൈവം തന്റെ സഭയുടെ ഭരണത്തിനായി നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിയെ നാം അഗണ്യമാക്കാതെ മൂലാധാരങ്ങളെ തെടി തിരഞ്ഞതിൽ തുലോം പുർവ്വികമായ കയ്യെഴുത്തുകളുടെയും കുറിപ്പുകളുടെയും ചില ക്രാസുകൾ അവിടവിടെനിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയതിനെ

പരിശോധിച്ച സമുദായം ആചരിച്ചുവന്ന പൂർവിക കാണാനായിക്കു ശരിയായ ഒരു ചുരുക്കം കുട്ടിച്ചേർപ്പാൻ സംഗതിയായതിൽ നാം സന്തോഷിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ അന്വേഷണത്താൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കുറിപ്പുകൾ സമുദായത്തിന്റെ പൂർവിക നടപടിയൊടു എത്രയും ശരിയായും ഏവൻഗേലിയോന്റെ കല്പനകൾക്കു മഹാ യോജിപ്പായും കണ്ടതിനാൽ ഇതിനെ തന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിങ്കൽ സമുദായത്തിന്റെ മുൻനടപടികൾക്കു പ്രതികൂലങ്ങളായിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങൾ, മതഭേദങ്ങൾ എപ്പെർപ്പെട്ടവയും ഒടുങ്ങി സകലവും യുക്തമായും ക്രമമായും തീരുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

മൂലഭാഷയുടെ പഠനക്കുറവും പൂർവിക കാണാനാകളുടെ പരിജ്ഞാനക്കുറവും അധികരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു കാണാനാകൾ ചമെക്കപ്പെട്ട സുറിയാനിഭാഷയിൽ തന്നെ മെലാലും അതെഴുതി സൂക്ഷിക്കയെന്നുവന്നാൽ സമുദായത്തിനു ഒട്ടും നിരന്തരമായ പ്രയാജനം വരികയില്ലെന്നുകണ്ടു സ്വദേശഭാഷയിലെക്കു അതുകളെ തർജ്ജമ ചെയ്ത ചെർത്ത അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ തർജ്ജമ, നമുക്കു ലഭിക്കപ്പെട്ട പഴയ പകർപ്പുകളുടെ ശരിയായ പരിഭാഷയും സ്വന്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ യാതൊന്നും കരേറ്റിട്ടില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ
ഇടവകയാകുന്ന മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ
കാനോൻ

തർജ്ജമ

നിങ്ങളോടു ഞങ്ങൾ അറിയിച്ച സംഗതിയിൽ നിന്നൊഴികെ ഞങ്ങളാകട്ടെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്നൊരു മാലാകയാകട്ടെ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. മുഖ്യം നിന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നപ്രകാരം ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ഞാൻ പറയുന്നു. നിങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു എന്ന സംഗതിയിൽ നിന്നൊഴികെ ഒരുത്തൻ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ എന്നു ഭാഗ്യകാരനായ പൗലൊസുശ്ലീഹാ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗാലത്തായെ ഒന്നാം കെപ്പാലയൊൻ എട്ടും ഒൻപതും പാസൊക്കാകൾ.

ഒന്നാം കെപ്പാലയൊൻ
ഒന്നാംഭാഗം

ശുദ്ധമാനപള്ളിയെക്കുറിച്ചു

1. ദൈവാരാധനയ്ക്കായി നാലു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ജനം വന്നു ചെരാവുന്ന ഉത്തമ സ്ഥലത്തു പള്ളി പ്രതിഷ്ഠിക്കണം.
2. പള്ളിപ്രതിഷ്ഠ മേല്പട്ടക്കാരനോ തന്റെ അനുവാദത്തോടു റംബാനൊ കുറെപ്പിസ്കൊപ്പായൊ കശ്ശീശായൊ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു.

3. ആരെങ്കിലും സ്വയമായി പള്ളി പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ അവനും അവനെ പിന്തുടർന്നവരും സഭയിൽ നിന്നു തള്ളപ്പെടണം.

4. പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന പള്ളി വിശുദ്ധന്മാരിൽ ഒരുവന്റെ നാമത്തിൽ ആയിരിക്കണം.

5. പള്ളിപ്രതിഷ്ഠയും പള്ളികുദാശയും തക്സായിലെ നിയമമനുസരിച്ചു ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

6. പള്ളിപ്രതിഷ്ഠക്കു ഉത്തമസ്ഥലം യത്നമാകാതെയോ, പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം ഇല്ലാതെയോ വന്നാൽ തിട്ടതി നിമിത്തം മെല്പട്ടക്കാരുന്റെ വരുതിയോടു യോഗ്യമായ ഏതു സ്ഥലത്തുവെച്ചും കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാം.

[2] 7. പള്ളിയിൽ നമസ്കാരം അണക്കപ്പെടുകയും എവൻഗെലിയൊൻ ഹെലാഷിക്കപ്പെടുകയും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ കല്പിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ കൊണ്ടാടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യും പ്രകാരം യാതൊന്നും ചെയ്യരുതാത്തതാകുന്നു.

രണ്ടാംഭാഗം

പള്ളി വരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു

1. റീശീസാ - എന്നതു ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ ജനത്തിൽനിന്നു മെല്പട്ടക്കാരനായി പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

2. കൈമുത്തു - എന്നതു വിവാഹകർമ്മത്തിങ്കൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയുംകൂടി മെല്പട്ടക്കാരനായി പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

3. ഗെബിയോസാ - എന്നതു അവനവന്റെ യഥാശക്തിപൊലെ പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന ധർമ്മശെഖരങ്ങളാകുന്നു.

4. നെദറെ - എന്നതു ധനമൊ, പള്ളിക്കുവെണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങളൊ, ശുദ്ധവസ്ത്രങ്ങളൊ, നിലം പുരയിടങ്ങളൊ, വിശുദ്ധ മൃഗങ്ങളൊ, എണ്ണ, വീഞ്ഞ്, മെഴുകുതിരി, കുന്തുരുക്കം, കൊതമ്പു ഇവകളൊ, നെർച്ചകളായി കൊടുക്കുന്നവയാകുന്നു.

5. ബുർക്സാ - എന്നതു വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും, ധാന്യങ്ങൾ, സസ്യദികൾ, ഇവകളിൽ നിന്നും, ഔദായമായി പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്നവയാകുന്നു.

6. കുർബ്ബാൻ - എന്നതു സ്ത്രീകൾ പ്രസവം കഴിഞ്ഞു ആദ്യം പള്ളിയിൽ വരുമ്പൊഴും, കാഠിന്യ രോഗം ബാധിച്ചു സുഖപ്പെട്ടവർ ആദ്യം പള്ളിയിൽ വരുമ്പൊഴും, കുട്ടികളെ മാമൊദീസായ്ക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പൊഴും, പള്ളിക്കു കൊടുക്കുന്നവയാകുന്നു.

7. പതാരം - എന്നതു വിവാഹത്തിൽ സ്ത്രീധനത്തിൽ നിന്നു പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന ദശാംശയവകാശമാകുന്നു.

8. ദശാംശം - എന്നതു ഓരോ ഭവനക്കാർ തങ്ങളുടെ വരുമാനങ്ങളിൽ നിന്നു പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

9. സത്യം - എന്നതു വിവാഹത്തിന്റെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലായ സ്ത്രീധനങ്ങളുടെ കരാറുകളെ പള്ളിനടയിൽവെച്ചു ഉറപ്പിക്കുന്നവരും, അയൽക്കാരനുമായുള്ള വിവാദങ്ങൾ ആണയാൽ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനു പള്ളിയിൽ വരുന്നവരും കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

[3]10. നടവഴക്കം - എന്നതു വിവാഹത്തിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയും പള്ളിനട മുഖേന വയ്ക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

11. വെച്ചുകുമ്പിടീൽ - എന്നതു വിവാഹം കഴിഞ്ഞു പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്ന സമയം പുരുഷനും സ്ത്രീയും പള്ളിയിൽ വയ്ക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

12. അടിയറ - എന്നതു ഒരു ഭവനത്തിൽ ദത്തോ വിവാഹത്താൽ അവകാശമൊ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

13. അടിമ - എന്നതു മാമൊദീസാമുക്കി ആൺകുട്ടികളെ പള്ളിക്കു അടിമകൊടുത്തു വീണ്ടുകൊള്ളുമ്പൊൾ വയ്ക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

14. ഉത്തരപ്പണം - കിഴിപ്പണം - എന്നതു പൊലിവു കല്യാണത്തിങ്കൽ പള്ളിയിൽ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

15. വിളിച്ചുചൊല്ലുപണം - വിവാഹസംഗതിയെ സഭയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ഉടമസ്ഥർ കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

16. കുഴിക്കാണം - എന്നതു ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ പള്ളിയുടെ കുഴിക്കാണനിയമംപൊലെ സ്ഥലത്തിനു കൊടുക്കുന്ന അവകാശമാകുന്നു.

17. പള്ളിവരുമാനങ്ങളിൽ മെൽവിവരിച്ചവകൾക്കു തുക സംക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതാതുകാലങ്ങളുടെയും സംഗതികളുടെയും യഥാക്രമംപൊലെ സഭക്കാരുമായി ആലോചിച്ചു മെല്പട്ടക്കാരൻ നടത്തിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു.

മൂന്നാം ഭാഗം

കൈക്കാരന്മാരെക്കുറിച്ചു

1. പള്ളി പ്രതിഷ്ഠിക്കയൊ കുദാശ ചെയ്കയൊ ചെയ്യുന്ന സമയം കൂടപ്പൊടുക്കുന്ന സഭാമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ചു പള്ളി സ്ഥലവും പള്ളിപണിക്കുള്ള ചിലവർപ്പും ആരിൽനിന്നു ഏതുവഴി ഉണ്ടാവിച്ചു എന്നു മെല്പട്ടക്കാരൻ വിചാരണ കഴിക്കണം.

2. പള്ളിസ്ഥലവും ചിലവർപ്പുകളും നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള ജനങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നുകണ്ടാൽ ആ പള്ളിയുടെ എപ്പിത്രൊപ്പന്മാരായി പന്ത്രണ്ടാളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും അതിൽ രണ്ടുപേരെ മുതല്ക്കെട്ടു കണക്കെടുത്ത കൈക്കാരന്മാരായി നിയമിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

[4] 3. ഈവക കൈക്കാരനു മെല്പട്ടക്കാരന്റെ കല്പനപ്പടി മുതൽ എടുക്കയും വരവു ചിലവു കണക്കു ക്രമമായി എഴുതിക്കൊൾകയും ചെയ്യേണ്ടതുമല്ലാതെ ആണ്ടറുതിയിൽ വിശദീകരണം, എപ്പിത്രൊപ്പന്മാർ എല്ലാവരുംകൂടി കണക്കു കെട്ടു തിരട്ടെഴുതി അടയാളത്തൊടുക്കൂടി ഒരു പ്രതി മെല്പട്ടക്കാരനു അയക്കുകയും ഒരു പ്രതി അടയാളംവെച്ചു വരുത്തി പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

4. എപ്പിത്രൊപ്പന്മാരിൽ ഈരണ്ടാൾ ആണ്ടുതൊറും മാറിമാറി ഈ വെല നൊക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. നടപ്പു കൈക്കാരന്മാരെ മാറ്റി എപ്പിത്രൊപ്പന്മാരിൽ മറ്റു രണ്ടുപേരെ നിയമിക്കണമെന്നൊ വെറട്ടു രണ്ടുപേരെ പ്രത്യേകിച്ചു ആക്കണമെന്നൊ ഇടവകക്കാർ അപേക്ഷിച്ചാൽ മെല്പട്ടക്കാരൻ അന്വേഷണം ചെയ്തു വെറെ ആളുകളെ നിയമിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

6. നടപ്പു കൈക്കാരനെ മാറ്റുമ്പോഴും വെറീട്ടാളുകളെ നിയമിക്കുമ്പോഴും ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ താക്കോൽ മദ്ബഹാമൂന്നൽ വെക്കയും നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എടുക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

7. പള്ളിക്കു സ്ഥലവും ചിലവുപ്ലും മൂന്നോ നാലോ പെർ ആദ്യന്മാരായി നിന്നു സ്വന്തവകയിൽ നിന്നും അവരുടെ സാഹസത്താൽ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ശെഖരിച്ചു പള്ളി മുഴുവനാക്കി എന്ന കാണപ്പെട്ടാൽ മുതൽ വീഴ്ചയും സാഹസവും ഉള്ള വീട്ടുകാരനെ കൈക്കാരനായും ഏപ്പാടുകൾക്കു തക്കവണ്ണം ഏറെക്കുറെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയും നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിയമിക്കുന്നതു ആറു വീട്ടുകാരിൽ കൂടുതലാകയും അരുത്.

8. ഈ വക കൈക്കാരനു പള്ളി വരുമാനങ്ങളെ എടുക്കയും ചിലവുകൾ ചെയ്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

9. ആണ്ടറുതിയിൽ കണക്കുകൾ തീർക്കുന്ന സമയം ഇടവകയുടെ ബുക്കനെന്മാരായി മെല്പട്ടക്കാരനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മൂന്യാകെ വച്ചു പരിശോധിച്ച മുൻനിയമപ്രകാരം കൈക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

10. ഈ വക കൈക്കാരനിൽ ചില കുഡുംബക്കാർ ഇല്ലാതെയാകയാ അയാഗ്യരായി വരികയൊ ചെയ്താൽ മെല്പട്ടക്കാരൻ മുതല്ക്കെട്ടു കൈസ്ഥാനക്കാരനെ കൂടി നിയമിച്ചു അവരെകൊണ്ടു തനിച്ചൊ ഇരു ഭാഗക്കാരനെകൊണ്ടുമൊ അന്വേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

11. ഈ വിധമായ കൈക്കാരനു പള്ളിവക കൈകായ് ചെയ്യിരുന്നാലും ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാലും അവർക്കുള്ള ഓഹരി മുടക്കപ്പെട്ടു കൂടാത്തതാകുന്നു.

[5] 12. ഒരു കുഡുംബത്തിൽനിന്നുതന്നെ പള്ളിക്കു സ്ഥലംകൊടുക്കയും പണിവകെക്കു ദ്രവ്യം ചിലവുചെയ്കയും ചെയ്തതായി കാണപ്പെട്ടാൽ ആ കുഡുംബക്കാരനെ മാറാകൈസ്ഥാനക്കാരനായി വിചാരിക്കപ്പെടണം.

13. പള്ളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഈ ഭവനക്കാരുടെ കൈകാർ യുകർത്തുതം പള്ളിമുതൽ കാർയ്യങ്ങളിന്മേൽ ഇരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന സമയമൊക്കയും ഈ അവകാശം അവരിൽ നിന്നും വെർപെടുത്തി കൂടാത്തതാകുന്നു.

14. ഈ വിധമുള്ള പള്ളികളിൽ ഇടവകക്കാർ കൂടിവരികയും അവരിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം അധികരിക്കുകയും ചെയ്താൽ യോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷയിന്മേൽ മെൽപട്ടക്കാർ മുതൽക്കെട്ടുകൈക്കൊണ്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാതെ നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
15. എല്ലാഭണ്ഡാരങ്ങളുടെയും മെൽപട്ടയും അന്വേഷണവും കാരണ ഭൂതന്മാരായ കുടുംബക്കാർക്കു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വരവുചിലവുകൾക്കു ചിലവുള്ള കണക്കു മെൽനിയമിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ചെയ്യാവുന്ന ഉള്ളതാകുന്നു.
16. മാറാകെസ്ഥാന കുടുംബത്തിലെക്കു ഓഹരികൾ കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ആ കുടുംബക്കാർക്കു കൂഴിക്കാണം വാങ്ങിക്കൂടാത്തതാകുന്നു.
17. ഇങ്ങിനെയുള്ള കുടുംബത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന്നു പ്രാപ്തിയുള്ളവർ ഇല്ലാതെ വന്നാൽ അവർക്കു സഹായി ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടും അവർക്കു നടത്തിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

നാലാം ഭാഗം

പള്ളിമുതലവകാശങ്ങളെയും ചിലവിനെയും കുറിച്ചു

1. ✓ റീശീസാ - കൈമുത്ത - ഈവകമുതൽ മെൽപട്ടക്കാർക്ക് അവകാശമാകുന്നു.
2. ✓ ഗെബിയാസാ-ബുർക്കസ്സാ-പതാരം-ദശാംശം-സത്യം-നടവഴക്കം-അടിയറ-ഉത്തരപണം-കിഴിപ്പണം-അടിമ ഈ ഇനങ്ങളിൽ പകുതി പള്ളിയും പകുതിപട്ടക്കാർക്കും അവകാശമാകുന്നു.
3. മെൽപറഞ്ഞ ജനങ്ങളിൽ പള്ളിക്കു ചെരുന്നവയും മറ്റുള്ള എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും പള്ളിയുടെ അലംകാരത്തിന്നും സന്യാസികളായ പട്ടക്കാരുടെ ചിലവിന്നും പരദേശികളെയും ആരുമെവരുമില്ലാത്ത[6]വരെയും സംരക്ഷണ ചെയ്യുന്നതിന്നും യുക്തമായി ചിലവുചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു.
4. ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ട ഉപപള്ളികളുടെയും ഇടവക പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെയും, മറ്റും ഗൃണീകരമായ നൂതന ഏർപ്പാടുകളുടെയും പ്രയോജന

ങ്ങൾക്കു വെണ്ടിവന്നാൽ മെല്പട്ടക്കാരുടെ വരുതിയൊടു സഭായൊ ഗത്തിന്നു ചിലവുചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു.

രണ്ടാം കെപ്പാലയൊൻ ശുദ്ധമാനപള്ളിയിലെ പട്ടത്തക്കുറിപ്പു

സ്വർഗ്ഗം തന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി തന്റെ പാദപീഠവുമെന്നു തിരുഅരുളപ്പാടുണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒമ്പതുവൃന്ദം മാലാകാമാരുടെ പെരുകണക്കെ ഭൂമിക്കടുത്ത തന്റെ തിരുസഭയിലും ഒമ്പതുവൃന്ദത്തിൽ സ്ഥാനികൾക്കു പെർ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്നടുത്ത മാലാകാമാരുടെ നിരകൾ 1) മാലാകെ 2) റീശൈ മാലാകെ 3) റീശൻ വാസാ 4) ശുല്ത്താനെ 5) മൗത്തബെ 6) മാറാവസാ 7) ഹൈലെ 8) ക്രോബെ 9) സ്രാപ്പെ. ഭൂമിക്കടുത്ത സഭാദൂതന്മാരുടെ നിരകൾ 1) കാരൊയന്മാർ 2) ഹെവുപ്പതിയക്കിനെന്മാർ 3) മ്ശമ്ശാനന്മാർ 4) അർക്കദയാക്കൊന്മാർ 5) കശ്ശീശന്മാർ 6) കുറെപ്പിസ്കൊപ്പന്മാർ 7) റെംബാന്മാർ 8) എപ്പിസ്കൊപ്പന്മാർ 9) മെത്രാപൊലിത്തന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ റീശെ എപ്പിസ്കൊപ്പന്മാർ ഇങ്ങിനെയുള്ള നാമങ്ങളൊടു കൂടിയ നിരക്കാർ ഇരിക്കിലും ശെമ്മാശന്മാർ, പട്ടക്കാർ, മെല്പട്ടക്കാർ, എന്ന വെദവിധിപ്രകാരമുള്ള ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും ഏറക്കുറെ ഭേദങ്ങളോടുകൂടെ മെൽപ്രകാരമുള്ള ഒമ്പതു സ്ഥാനങ്ങൾ സഭ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മ്ശമ്ശാനാ

1. മ്ശമ്ശാനാ പ്രായത്തിൽ 18 വയസ്സുകാരനും ശുദ്ധമുള്ള ശ്ലീഹായാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൽഗുണങ്ങളൊടു കൂടിയവനായി വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യം വെടിപ്പുള്ള മനസ്സാക്ഷിയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും തന്റെ ഇടവക ജനങ്ങളിൽ നിന്നും സാക്ഷിപത്രം ലഭിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കണം. മ്ശമ്ശാനാ, മൂന്നമെ പരിശൊധിക്കപ്പെടുകയും പിന്നെ പട്ടംകെട്ടപ്പെടുകയും വെണം. ശുദ്ധമാനപള്ളിയിൽ മ്ശമ്ശാനായുടെ വെല ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കശ്ശീശന്മാർക്കു സഹായിക്കുന്നതും നിബിയൂസാ, കുറി ഇവ മുതലായവകൾ വായിക്കുന്നതും കശ്ശീശായുടെ അനുവാദത്തോടു ദൈവ[7]വചനം പ്രസംഗി

ക്കുന്നതും ആകുന്നു. ആവശ്യംപോലെ വീട്ടുമാമൊദീസാ കഴിക്കുന്നതിന്നും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കശ്ശീശാ

3. കശ്ശീശുസാ സ്ഥാനത്തിനു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ പ്രായത്തിൽ 21 വയസ്സുകാരനും, അറ്റകുറ്റം ഇല്ലാത്തവനും, ഉണർച്ചയുള്ളവനും, അടക്കവും പരിപാകവും ആദിയായ സകലവിധ സുശീലങ്ങളെകൊണ്ടും അലംകൃതനും, ഉപദേശശീലനും അഭ്യസനത്തിൽ മുതിർന്നവനും, പുറത്തുള്ളവരിൽ നിന്നു ഉത്തമസാക്ഷിയുള്ളവനും, ആയിരിക്കണം. കശ്ശീശാ മൂന്നമെ ശൊധനചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടു പിന്നെ പട്ടംകെട്ടപ്പെടുകയും വെണം. ശുദ്ധമാനപള്ളിയിൽ കശ്ശീശായുടെ വെല ഇടവകഭരണവും ജനങ്ങൾക്കു തന്റെ സ്ഥാനത്തിനടുത്ത സകല കുദാശപ്രവൃത്തികളും നിവൃത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, പള്ളിയിലും പുറത്തും, സമയത്തിലും അസമയത്തിലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതും മെല്പട്ടക്കാരുടെ വരുതി അനുസരിച്ചു പള്ളിയിൽ ആത്മീക ലൌകീക സകല പെരുമാറ്റങ്ങളിലും ശൃഷ്ടകാന്തിപ്പെട്ടു നടത്തുന്നതും ആകുന്നു.

എപ്പിസ്കോപ്പാ

4. ഈ സ്ഥാനത്തിനു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ വെദവിധിപ്രകാരം സഭയുടെ ദൂതനും ഇടയനും, കാവല്ക്കാരനും, ദൈവത്തിന്റെ ദാസനും, സഭയുടെ ആത്മീക വൈദ്യനും, ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനാപതിയും, ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ താൻ വെദപാഠത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനും 30 വയസ്സിൽ അധികരിച്ചിരിക്കുന്നവനും സഭയാൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടവനും 12 ഉത്തമ കശ്ശീശന്മാരുടെ സാക്ഷിപത്രം ഉള്ളവനും ആയിരിക്കണം. സ്ഥാനാഭിഷേക സമയം ഈ സാക്ഷിക്കാർ പ്രത്യേകം ഹാജരായി അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ മുഖസ്തുതിയാലും കായ്കലാഭത്താലും ലജ്ജാകരമായ മറ്റു യാതൊന്നിനാലും അല്ലായെന്നു സഭാമദ്ധ്യത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. അതിന്റെശേഷം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവന്നു മെല്പട്ടക്കാരുടെ ഒരു കടലാസു കൊടുത്തിട്ടു താൻ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയുടെ വിശ്വാസരീതി അതിൽ എഴുതിച്ചു കയ്യൊപ്പുവെപ്പിക്കയും ചെയ്ത ശേഷം ഞാൻ എന്റെ ആയുസ്സിൻ നാളൊക്കെയും ശുദ്ധമുള്ള ഏവൻ ഗെലിയൊന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരോധംകൂടാതെയും ഗുണപ്രവൃത്തികളെ എന്റെ പ്രാപ്തിക്കു തക്കവണ്ണവും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു ദൈവ

ത്തിന്റെയും തന്റെ ദൂതന്മാരുടെയും മുമ്പാകെയും ഈ സഭായോഗത്തിന് മുമ്പാകെയും സത്യം ചെയ്തു വിളിച്ചുപറയുന്നു എന്നു പറകയും ഈ സത്യവാചകം സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതി ഒപ്പു വച്ചുകൊടുക്കുകയും വെണം. മറ്റുള്ള സ്ഥാനികളുടെതുപോലെ ഈ [8] പട്ടാഭിഷേകവും തക്സായിക്കടുത്തവണ്ണം പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

5. മെല്പട്ടക്കാരന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകദിവസം റെംബാന്മാർ, കുറെപ്പി സ്കൊപ്പന്മാർ, കശ്ശീശന്മാർ, ശെമ്മാശന്മാർ, ആദിയായവരൊക്കെയും കൂട്ടവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

6. മെല്പട്ടക്കാരന്റെ സ്ഥാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ അതിനായി പ്രത്യേകം വെർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുലീനതയുള്ള കുഡുംബക്കാരിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ഉത്തമമായ ഈ സ്ഥാനത്തിനു ഈ കുഡുംബങ്ങളിൽ ആളില്ലാതെ വന്നാൽ മാത്രം വേറെ കുഡുംബത്തിൽ നിന്നു ഒരുവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാകുന്നതാകുന്നു.

7. മ്ശമ്ശാനന്മാർ, കശ്ശീശന്മാർ, മെല്പട്ടക്കാർ, ഈ മൂന്നുവിധ സ്ഥാനങ്ങളുടെ ചരിന്നങ്ങളായ റെംബാന്മാർ, കുറെപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ അർക്കദയാക്കൊന്മാർ, ഹെവുപ്പദയക്കനൊന്മാർ, കാരായന്മാർ എന്നിവിധ സ്ഥാനികളെ മെല്പട്ടക്കാരനാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അതാത സ്ഥാനത്തിനു ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തക്സാപോലെ പട്ടംകെട്ടപ്പെടുന്നവരായിരിക്കണം.

8. മെലെഴുതപ്പെട്ട മൂന്നുവിധ സ്ഥാനങ്ങൾക്കൊ അവയുടെ ചരിന്നങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നവകൾക്കൊ വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ വെദവിധിപ്രകാരമുള്ള ഉത്തമലക്ഷണക്കാർ ആയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ അജ്ഞനൊ, അംഗഹീനനൊ, ദുർന്നടത്തക്കാരനൊ, ഈ പരിശുദ്ധ ദാനത്തിനു ചെരരുതാത്ത യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളവനൊ, ആയിരിക്കരുത്.

9. മെത്രാപൊലീത്താ അല്ലെങ്കിൽ റീശെപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഇടവകയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരാദിയായുള്ള സ്ഥാനികളെ പട്ടംകെട്ടുകയും സഭമെലും സഭയ്ക്കടുത്ത എല്ലാ സ്ഥാനികളുമെലും സഭാസ്വത്തുക്കൾ മെലും അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കുകയും തന്റെ ഇടവക ആത്മീകലൗകീക കാര്യങ്ങളിൽ മെൽക്കുമെൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുവാൻ സർവദായത്തം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതു തന്റെ വെലയാകുന്നു.

10. എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ, റീസെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരനും അഭിഷേകത്തിൽ സമത്വമുള്ളവരും ആകുന്നു എങ്കിലും സഭാഭരണത്തിൽ റീസെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ആലോചനയോടുകൂടെ സകലവും നടത്തുന്നതും ഇടവകകളിൽ മെലദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്യുന്നതും തന്റെ വെലയാകുന്നു.

11. റെംബാൻ, ദയാവാസിയായാകുന്നു. ആരുമെവരും ഇല്ലാത്തവരെയും ദരിദ്രരെയും താങ്ങുന്നതും രോഗികളെയും ബദ്ധന്മാരെയും ചെന്നുകണ്ടു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥനകളിലും മറ്റും അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും റീസെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ വരുതിയോടു ധർമ്മശൈഖരങ്ങളിൽ നിന്നു ആവശ്യംപൊലെ അവർക്കു വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും തന്റെ വെലയാകുന്നു.

[9]12. കുറെപ്പിസ്കോപ്പാ, തന്റെ ഇടവകയിലുള്ള എല്ലാ കശ്ശീശന്മാരുടെയും നടപടികളെ ശോധനചെയ്യുന്നതും അവർക്കു മൂപ്പായി ഇരുന്നു ഇടവകയുടെ കുറവുകളെ നികത്തുന്നതും ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഗതികൾ എപ്പിസ്കോപ്പായെ എഴുതി അറിയിക്കുന്നതും തന്റെ വെലയാകുന്നു.

13. അർക്കദയാക്കോൻ, മെല്പട്ടക്കാരുടെ അനുജ്ഞയ്ക്കു പട്ടത്വത്തിനായി വിളിക്കപ്പെടുന്നവരെ പരിശോധിക്കുന്നതും ആ കുദാശ പ്രവൃത്തികളിൽ മെല്പട്ടക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതും ഇടവകസംബന്ധമായി മെല്പട്ടക്കാരുടെ അപ്പഴപ്പൊൾ തന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതും തന്റെ അന്വേഷണങ്ങളെ കുറിച്ചു മെലാവിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതും തന്റെ വെലയാകുന്നു.

14. ഹെവുപ്പതിയക്കനൊൻ, കാരായാ ഈ രണ്ടു നിരക്കാരിൽ ഹെവുപ്പതിയക്കനൊൻ ചില ദൈവശുശ്രൂഷകളിൽ കശ്ശീശന്മാരെ സഹായിക്കുന്നു എന്നുവരികിലും ഇവർ ഇരുനിരക്കാരും പള്ളികളിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങളെയും പാട്ടുകളെയും പാടി പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

15. ഹെവുപ്പതിയക്കനൊന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ നിന്നു മ്ശാമ്ശാനന്മാരുടെയും, മ്ശാമ്ശാനന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ നിന്നു കശ്ശീശന്മാരുടെയും, കശ്ശീശന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ നിന്നു റെംബാന്മാരുടെയും, സ്ഥാനങ്ങൾക്കു ആളുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അർക്കദയാക്കോൻ

മ്ശമ്ശാനന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു പട്ടംകെട്ടപ്പെടുന്നു എന്നിരിക്കിലും കശ്ശീശന്മാർ, കൊറൈപ്പിസ്കൊപ്പന്മാർ റെംബാന്മാർ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു അർക്കദയാക്കൊന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെടാം. ഈ മൂന്നുനിരക്കാരിൽ നിന്നും ഉത്തമന്മാർ എപ്പിസ്കൊപ്പായുടെയോ റീസെപ്പിസ്കൊപ്പായുടെയോ സ്ഥാനത്തിന്നു നിയമിക്കപ്പെടാം, താൻ ഏതു നിരയിൽപ്പെട്ടതൊ അതു മുതൽ മെലൊട്ടു താൻ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടണം.

16. മശിഹായുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന മെലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തന്റെ കൈവെപ്പും അഭിഷേകവും ഉള്ളവരാൽ സ്ഥാനം കെട്ടപ്പെട്ടവരായിരിക്കണം. അങ്ങിനെ അഭിഷേകം ഉള്ള റീസെപ്പിസ്കൊപ്പായോ എപ്പിസ്കൊപ്പായോ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയാൽ ആ സഭ വിധവയായി ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ വെണ്ടി വിശ്വാസ ആന്തരത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിട്ടില്ലാത്തതും പൂർവീക കൈവെപ്പുള്ളതുമായ അന്യസഭയുടെ മെല്പട്ടക്കാരിൽ നിന്നും അപേക്ഷിച്ചു ഈ സ്ഥാനം വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാം. അതിന്നും ഇടവരാണതാൽ ആ ഇടവകയുടെ റെംബാന്മാർ, കൊറൈപ്പിസ്കൊപ്പന്മാർ കശ്ശീശന്മാർ മുതലായ 12 ആളുകൾ കൂടി ഒരു സുന്നഹദോസു വിളിച്ചു കൂട്ടി ഈ സ്ഥാനത്തിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട ആൾ കശ്ശീശാ [10] ആയിരുന്നാലും അതു മുതൽ മെല്പൊട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ തക്സാ പൊലെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാം.

17. റെംബാൻ, എപ്പിസ്കൊപ്പാ, റീസെപ്പിസ്കൊപ്പാ ഈ സ്ഥാനികൾ ഒഴികെ ശേഷം കീഴുള്ള സ്ഥാനികൾക്കു വിവാഹം വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവരുടെയും അവരുടെ ഭായ്മാരുടെയും അവരുടെ മക്കളുടെയും പസാരം, കൂഴിക്കാണം വാങ്ങിക്കൂടാത്തതാകുന്നു.

18. റെംബാൻ മുതലായ ഏതൊരു സഭാസ്ഥാനിയും വിശ്വാസ സാരത്തിന്നും, എവൻഗെലിയൊന്റെ നടപടികൾക്കും, വിപരീതമായ നടപടി നടത്തി പ്രതികൂല ഉപദേശങ്ങളെ സഭയിൽ വിതെക്കുന്നു എന്നു അറിയപ്പെട്ടാൽ ആ സംഗതി മെല്പട്ടസ്ഥാനത്തു ബൊധിപ്പിച്ചു ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരണയിൽ കുറ്റം നാനാപ്രകാരത്തിലും തെളിയുന്നപക്ഷം ആ സഭാസ്ഥാനിയെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന്നും സത്യമായി അനുതപിച്ചാൽ സഭയിലെക്കു വീണ്ടും കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നും മെല്പട്ടക്കാരനു അധികാരം ഉണ്ടു.

19. റീശെപ്പിസ്കോപ്പാ അല്ലെങ്കിൽ മെത്രാപൊലീത്താ തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ അധികാരം നിമിത്തം വല്ലസമയത്തും വെദവിപരീതമായ നടപടികളിലോ വിശ്വാസ വിപരീതങ്ങളിലോ നടക്കുകയും അപ്രകാരം സമൂഹത്തിന്നു തൊന്നപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ ആ കായ്മിടവെട്ട എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ, കശ്ശീശന്മാർ മുതലായ എപ്പെപ്പെട്ടവരും ഒരു വെട്ടു ആലോചന ചെയ്യുന്നതിനും അതുകൾക്കുറിച്ച് റീശെപ്പിസ്കോപ്പായിൽ പൂർണ്ണതെളിവുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം സഭ മുഴുവന്റെയും സമ്മതത്തിന്മേൽ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടാക്കുന്നതിനും സഭക്കു വെദവിധിപ്രകാരം അധികാരം ഉള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ സഭയിൽ വല്ല അംശവും അഭിപ്രായത്തിന്നു യോജിക്കാത്തപക്ഷം ഭ്രംശം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതല്ല.

20. ഒരു മെൽപട്ടക്കാരൻ മരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ അംശവസ്ത്രങ്ങളാദിയായ സമസ്തവും പിന്തുടർച്ചക്കാരനായ മെത്രാനുമാത്രം ഇരിക്കുന്നതല്ലാതെ ചാർച്ചക്കാരായവർക്കു ഇരിക്കരുത്.

21. ഉത്തമസാക്ഷ്യവും, വെദപരിജ്ഞാനവും, ദൈവഭയവും, നടപടിക്രമവും, ഉള്ള ഒരുവനെ തന്റെ സ്വമനസ്സുപൊലെ കശ്ശീശാ ആയിട്ടൊ മറ്റുവല്ല സ്ഥാനി ആയിട്ടൊ പട്ടംകെട്ടുവാൻ മെൽപട്ടക്കാരനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട. എങ്കിലും ഒരിടവകക്കാർ ആ സ്ഥാനിയെ കൈകൊള്ളണമെന്നു മെൽപട്ടക്കാരൻ നിർബന്ധിക്കരുത്. [11]

മൂന്നാം കെപ്പാലയൊൻ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച്

സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതും, സ്വയംഭൂവായതും, ആദ്യന്തമില്ലാത്തതും, വന്ദിക്കപ്പെട്ടതും, സ്വയംഭൂതത്തിൽ ശരിയായിരിക്കുന്നതുമായ ദൈവത്തെ ബാവായും പുത്രനും റൂഹാദകുദിശായുമായ മൂമ്മതാമെന്നു സഭ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

1. മൂമ്മതത്തിൽ ഒന്നാമനായ പിതാവിനെ, സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിതാവായ സത്യമുള്ള ഏകദൈവമെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

2. മുമ്മതാത്തിൽ രണ്ടാമനായ പുത്രനെ, ഏകകർത്താവെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രൻ എന്നും, സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുന്തിൽ പിതാവിൽ നിന്നു ജനിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നും, പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശം, സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവം, ജനിക്കപ്പെട്ടവൻ, നിർമ്മിക്കപ്പെടാത്തവൻ, പിതാവൊടു സാരാംശത്തിൽ സമതമുള്ളവൻ, അവന്റെ കയ്യാൽ സകലവും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു, ഇവൻ മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി സാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന ഇറങ്ങി ശുദ്ധമുള്ള റൂഹായിൽ നിന്നും, ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ച ശുദ്ധമുള്ള കന്യകമറിയാമ്മിൽ നിന്നും ശരീരമെടുത്തു, മനുഷ്യനായി പൊന്തിയോസ പീലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ടു, അവൻ കഷ്ടമനുഭവിച്ചു, മരിച്ചു, അടക്കപ്പെട്ടു, അവൻ മനസ്സായ പൊലെ മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, സാർഗ്ഗത്തിലെക്കു കരേറി പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു എന്നും, ജീവിക്കളയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാൻ മഹാസ്തുതിയൊടു ഇനിയും വരുന്നു എന്നും, അവന്റെ രാജതാത്തിന്ന അവസാനമില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3. മുമ്മതാത്തിൽ മൂന്നാമനായ റൂഹാദക്കുദശായെ, സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവെന്നും, പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്നും, പിതാവൊടും പുത്രനൊടുംകൂടി വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും, നിബ്ബന്ധാരെയും, ശ്ലീഹന്മാരെയും കൊണ്ടു പറയിച്ചവനെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

4. ശുദ്ധമാനപള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചു സഭ കാതൊലിക്കായ്ക്കടുത്തതെന്നും ശ്ലീഹുസാ സംബന്ധമുള്ളതെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. ഈ സഭ എന്നത, ഒന്നുമുതൽ നാലുവരെ പാസോക്കാകളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹവും ഈ സമൂഹത്തിന്നു സത്യമുള്ള ഏകസഭയെന്ന വിശുദ്ധനാമവും ഉള്ളതാകുന്നു. [12]

നാലാം കെപ്പാലയൊൻ

മൂറൊൻ തൈലത്തെയും സൈത്തെന്ന എണ്ണയെയും കുറിച്ചു

മൂറൊൻ എന്ന അഭിഷേക തൈലം, റൂഹാദക്കുദിശായുടെ അച്ചാരത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തവും, സൈത്തെന്നു ദത്താവകാശത്തിന്റെ സന്തോ

ഷത്തിനടയാളവും ആകയാൽ അതുകളെ സഭയിൽ ഉപയോഗിപ്പാൻ ന്യായമാകുന്നു.

1. മുറൊൻ എന്ന അഭിഷേക തൈലം മെല്പട്ടക്കാരനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ആ സമയം തനിക്കു കീഴ്പെട്ട എല്ലാവിധ സ്ഥാനികളും ഇടവകകളിലെ യോഗസമ്മതരും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. സൈത്തെണ്ണ തന്റെ ഹിതംപോലെയും സമയംപോലെയും മെല്പട്ടക്കാരനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാം.

2. മാമൊദീസാ മുഴുകപ്പെടുന്നവരുടെ നെറ്റികളിൽ കുരിശിന്റെ ഭാഷയിൽ സൈത്തെണ്ണകൊണ്ടു പുശുകയും, മുറൊൻ എന്ന അഭിഷേക തൈലം മാമൊദീസാ വെള്ളത്തിൽ കലർത്തുകയും, മാമൊദീസാ മുക്കിയ ഉടൻ അവരെ തൈലാഭിഷേകം ചെയ്കയും വേണം. ഇതുകൾ മുമ്മതാത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുവാൻ ന്യായമാകുന്നു.

3. പള്ളിക്കുദാശസമയം മുറൊൻതൈലം മദ്ബഹായുടെ നാലുഭാഗത്തും പുശെണ്ടതും മുമ്മതാത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമാകുന്നു.

4. രൊഗികളുടെ മെലുള്ള നമസ്കാരത്തിൽ സൈത്തെണ്ണ പുശുവാൻ ന്യായമാകുന്നു.

5. സൈത്ത, മുറൊൻ എന്നീ തൈലങ്ങൾ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും മെല്പട്ടക്കാരനാൽ അയക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

അഞ്ചാം കെപ്പാലയൊൻ നമസ്കാരക്രമത്തെക്കുറിച്ച്

1. ശരീരത്തിന്നു ജീവൻ ആഹാരമായിരിക്കുംവണ്ണം ആത്മാവിന്നു ജീവൻ പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളായ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയുള്ളവരായിരിക്കണം.

2. പ്രാർത്ഥന പള്ളിയിൽവെച്ചും ഭവനങ്ങളിൽവെച്ചും മറ്റു യോഗ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചും രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചെയ്യപ്പെടാം.

[13] 3. മെല്പട്ടക്കാർ, കശ്ശിശന്മാർ, ശെമ്മാശന്മാർ, സന്യാസികൾ, ഇവർ പ്രത്യേകം പള്ളിയിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥന അണയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

4. സഭായോഗം കൂടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഏവയും ശ്രദ്ധിച്ചു ധ്യാനിച്ചാൽ തക്കവണ്ണം അറിയത്തക്ക ഭാഷയിൽ ചെയ്യപ്പെടണം.

5. മിശിഹാ അവസാനത്തിൽ കിഴക്കുനിന്നു കാണപ്പെടുന്നതു കൊണ്ടു കിഴക്കൊട്ടുനിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നവരാകണം.

ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരായ എല്ലാവരും അതികാലത്ത ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നീറ്റേണ്ടൻ യാതൊരു വെലയും ചെയ്യുന്നതിനു മുഖെ മുഖശുദ്ധിവരുത്തി നമസ്കരിക്കണം.

കർത്താവ പ്രകാശം നല്കിയതുകൊണ്ടു കാലത്തും, വിധി ഏല്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഏഴരയിലും, കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഉച്ചയിലും, ഭൂമി വിറെച്ച ഇളകി മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റതുകൊണ്ടു ഇരുപത്തുരണ്ടരയിലും, രാത്രിയിൽ ആശ്വാസത്തിനായി കൊണ്ടു സന്ധ്യയിലും, പിശാചുക്കളുടെ അശുദ്ധപ്പെട്ട സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നും കാഴ്ചകളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സൂത്താരായിലും, സകല അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിച്ചാൻ പാതിരായിലും, ഇങ്ങനെ ഏഴു പ്രാവശ്യം നമസ്കരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും ഏഴു പ്രാവശ്യം തന്നെ നമസ്കരിച്ചാൻ കഴിയാതെ ഇരുന്നാൽ ദാവീദും ദാനിയെലും ചില സമയങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ദിവസത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം എങ്കിലും നമസ്കരിക്കുന്നതിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നമസ്കരിക്കുന്നവൻ നെഞ്ചിന്മേൽ അവന്റെ കൈകൾ വെച്ചു ജഡ സംബന്ധമായ സകല വിചാരങ്ങളെയും അടക്കി ഭക്തിയൊടും ശ്രദ്ധയൊടും വണക്കത്തൊടുംകൂടെ കിഴക്കൊട്ടു മുഖമായിനിന്നു അവന്റെ തല താഴ്ത്തി വന്ദിച്ച അവന്റെ വലംകൈകൊണ്ടു നെറ്റിമേൽതൊട്ടു നെഞ്ചിന്നും ഇടത്തെ തൊളിൽ നിന്നു വലത്തെ തൊളിന്നുമായി കുരിശുവരച്ചു നമസ്കരിക്കണം.

6. മിശിഹാകർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും അടിസ്ഥാനവും മാതൃകയും ആയി വിചാരിക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ ഈ പ്രാർത്ഥനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സമയങ്ങൾക്കും സംഗതികൾക്കും തക്കതുപോലെ നമസ്കാരങ്ങളെ ചെയ്യാൻ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ന്യായമാകുന്നു.

7. അതാതു കാലങ്ങളിൽ നെരിടുന്ന പ്രത്യേക സംഗതികൾക്കു സഭ മുഴുവനിലും നമസ്കാരം അണക്കപ്പെടണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ അതിന്നു യോഗ്യമാകുംവെണ്ണം ഉള്ള നമസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുകളെ അണക്കുന്നതിനു കല്പനകൊടുക്കുന്നതിനും മെല്പട്ടക്കാരന്നു അധികാരമുള്ളതാകുന്നു.

[14] 8. എല്ലാ നമസ്കാരങ്ങളിലും സ്തുതികൾ, അപേക്ഷകൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ, സ്തൊത്രങ്ങൾ, അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതും, മസുമുറാകളും, വെദവായനകളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

9. വിശുദ്ധവേദം ആധാരമാക്കി നടക്കയും സത്യത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ നെരെ വിഭാഗിച്ചു സഭയെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മരിച്ചുപോയ എല്ലാ പരിശുദ്ധന്മാരും നല്ല ദൃഷ്ടാന്തക്കാരാകയാൽ അവരുടെ നാമങ്ങളെയും നമസ്കാരങ്ങളിൽ ഓർമ്മ ചെയ്യേണ്ടതും, അവരുടെ പിന്നടിയിൽ നടപ്പാൻ ദൈവകരുണയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

10. മാലാകെമാരെയൊ ശുദ്ധമുള്ളവരെയൊ ആരാധിക്കുന്നതും മരിച്ചുപോയ പരിശുദ്ധന്മാരൊടു നമസ്കരിക്കുന്നതും വെദവിധിക്കു ചെയ്യുന്നതല്ലായ്കയാൽ തിരുസഭ ഈവക ആരാധനകളെയും നമസ്കാരങ്ങളെയും വെടിഞ്ഞിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു.

ആറാം കെപ്പാലയൊൻ
ഒന്നാംഭാഗം
കുറുബാനയെക്കുറിച്ചു

സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപപരിഹാരത്തിനായി അണക്കപ്പെട്ട ഏകബലിയാകുന്ന കർത്താവിന്റെ മരണത്തെ ഓർക്കുന്നതിനു വെണ്ടി കർത്താവു ശ്ലീഹന്മാർക്കും, ശ്ലീഹന്മാർ തിരുസഭയ്ക്കും ഭരമെല്പിച്ചപ്രകാരം എല്ലാക്കാലത്തും സഭയിൽ ശുദ്ധമാനകുറുബാന അണക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

1. ശുദ്ധമാന കുറുബാനയ്ക്കു മുന്തിരിങ്ങാരസവും കൊതമ്പുമാവും അല്ലാതെ മറ്റുയാതൊന്നും അതിന്നുപകരമായി ഉപയോഗിച്ചുപൊ

കരുത്, അല്ലാതെ അന്യമായ യാതൊരു ആഹാരപാനീയങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏവനെയും സഭയിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടാക്കണം.

2. ശുദ്ധമാന കുറുബാനെക്കായി വെർതിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ (ഹനീറാ) അപ്പം അതാതു ദിവസത്തെ കുറുബാനെക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കു അതിനെ ഉപയോഗിപ്പാൻ പാടില്ല. ആകാശത്തിൽ നിന്നു ദൈവം പൊഴിച്ചുകൊടുത്ത മന്നാ അതാതു ദിവസത്തെക്കു പൊഴിപ്പിക്കയും അതാതു ദിവസം തന്നെ ഉപയോഗിപ്പിക്കയും ചെയ്തതല്ലാതെ മറുദിവസത്തെക്കു ശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചില്ല.

3. കാസായാകുന്ന പാനപാത്രത്തിൽ മുന്തിരിരസവും വെള്ളവും ശരാശരിയായി കലർത്തി കുറുബാന അണയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു ന്യായം. ദൈവതത്തിന്റെയും മനുഷ്യതത്തിന്റെയും യോജിപ്പിനെ [15] കാണിക്കുന്നതിനും മശിഹാതന്മാരാന്റെ തിരുവിലാവിൽ നിന്നു വിമോചനരക്തവും വെള്ളവും ഒഴികിയെന്നുള്ള വിശ്വാസസാരം ഓർമ്മിക്കുന്നതിനും ആകുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം

കുറുബാന അണയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു

1. കശ്ശീശന്മാർ മുതൽ മെല്പെട്ട എല്ലാ സ്ഥാനികൾക്കുമല്ലാതെ ശുദ്ധമാന കുറുബാന അണയ്ക്കുന്നതിനു അധികാരമില്ല. ഒരു ദിവസത്തിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കുറുബാന അണയ്ക്കുന്നതിനും ഇവർക്കു ന്യായമാകുന്നില്ല.

2. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഇല്ലാത്തപക്ഷം കുറുബാന അണയ്ക്കുന്ന ആളിനു ഒരു കശ്ശീശാ ശുശ്രൂഷസ്ഥാനം നടത്താം. ആ കശ്ശീശാ ഈ സമയം ഉറററാ എന്നു പേരായ അംശവസ്ത്രം കൂടി ധരിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു.

3. ശുദ്ധമാന കുറുബാന അണയ്ക്കുന്ന ആൾ വെടിപ്പില്ലാത്ത അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു ഒരുസമയവും കുറുബാന അണയ്ക്കരുത്. തമ്മിൽ വിരോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരൊടു നിരപ്പായതിനു മെൽ അല്ലാതെ കുറുബാന അണയ്ക്കാനും ന്യായമില്ല.

4. ശുദ്ധമാന കുറുബാനെക്കു യത്നമായിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരുൻ ലൊകത്തിന്റെ അജ്ഞാനികളോടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നും സംസർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം.

5. കുറുബാന അണക്കുന്ന മദ്ധ്യ യദ്യച്ചയാൽ സംഭവംകൊണ്ടു വീഞ്ഞു ചിന്നിപ്പൊകയൊ അപ്പം ചിതറിപ്പൊകയൊ ചെയ്താൽ അപ്പം തിരഞ്ഞെടുക്കണം. ആ സ്ഥലം കഴുകി എടുത്തുള്ള വെള്ളം മാഞ്ഞൊ ദീസാക്കല്ലിൽ ഒഴിച്ചുകളയണം.

മൂന്നാം ഭാഗം

ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതിനെകുറിച്ച്

1. ശുദ്ധമാന കുറുബാന അണക്കുന്നവരും കൈക്കൊള്ളുന്നവരും ഉപവാസവ്രതമുള്ളവരായിരിക്കണം. കുറുബാന കൈക്കൊണ്ടശേഷം മാത്രം ഭക്ഷിക്കയും പാനംചെയ്യുകയും വെണം.

[16] 2. രോഗികൾക്കും കഴിയുമെന്നിരുന്നാൽ ഈ ഉപവാസവ്രതം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ കശ്ശീശാ അതിരാവിലെ കുറുബാന അണച്ചു രോഗിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആയതു വിശുദ്ധ ഒരുക്കത്തോടും കഴിയുന്നതും വാഹനങ്ങളിലെറിയൊ മാനമായ വിധത്തിലൊ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാതെ ആശ്വശം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിനു ന്യായമില്ല.

3. വിശുദ്ധ ആരാധനെക്കു കൂടപ്പെടുന്ന കശ്ശീശന്മാരാകട്ടെ ശെമ്മാശന്മാരാകട്ടെ വിശ്വാസമുള്ള ലൊകരാകട്ടെ മതിയായ കാരണം കൂടാതെ ശുദ്ധമാനകുറുബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ നിന്നു മുടങ്ങപ്പെടരുത്.

4. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ആണ്ടിൽ ഒമ്പതു പ്രാവശ്യം ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൈക്കൊള്ളണം. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം മൂന്നുപ്രാവശ്യത്തിൽ കുറയരുതാത്തതാകുന്നു. അതിൽ കുറഞ്ഞു ഈക്രമത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരെ അഭക്തന്മാരെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. മുമ്മത്ത്ത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഒട്ടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ നമ്മുടെ പള്ളിയിൽ ആരാധനെക്കു വരികയും ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്താൽ കശ്ശീശായുടെ വിശ്വാസയോഗ്യംപൊലെ കൊടുക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു.

6. കശ്ശീശാ കുറുബാന അണക്കയും മെല്പട്ടക്കാരൻ കുറുബാന കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവരികയും ചെയ്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയം കശ്ശീശാ ദഗായിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിനില്ക്കയും മെല്പട്ടക്കാരൻ ദഗായിൽ കയറിനിന്നു കുറുബാന താനെ എടുത്ത അനുഭവിക്കയും വെണം.

കശ്ശീശന്മാർ കുറുബാന കൈക്കൊള്ളേണ്ടി വന്നാൽ കുറുബാന അണക്കുന്ന കശ്ശീശായൊടു സമതമായി ദഗായിൽ നിന്നു കുറുബാന എടുത്തു അനുഭവിക്കാം.

ശെമ്മശന്മാർ കുറുബാന കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവന്നാൽ ദഗായുടെ സമീപം മുട്ടുകുത്തിച്ചു കശ്ശീശാ എടുത്തുകൊടുക്കണം. ഇവയുടെ ശേഷം യത്നമായിട്ടുള്ള അയ്മെനികളെ മദ്ബഹായുടെ ദർശനം നോക്കി മുട്ടുകുത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അതിന്റെശേഷം ശുദ്ധമുള്ള രഹസ്യങ്ങളെയുംകൊണ്ടു ദഗായിൽ നിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു ഇറങ്ങി തക്സായിലെ ക്രമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു അയ്മെനികൾക്കു കാസായിൽ നിന്നും പീലാസായിൽ നിന്നും കുറുബാന കൊടുക്കപ്പെടണം.

കശ്ശീശായിക്കു സഹായി ആയി ഉപകശ്ശീശന്മാർ ഇല്ലാതെയും മശമശാനാ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ കശ്ശീശാ പീലാസായിൽ നിന്നും മശമശാനാ കാസായിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാം.

പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ഇടവകക്കാർ എല്ലാവർക്കും ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൈക്കൊള്ളാം. ആ ദിവസത്തെ കുറുബാന മറ്റു ദിവസികളിൽ [17] അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കുറുബാനയെക്കാൾ വിശേഷമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയോ വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്തുപോകരുത്.

✓ ആൾക്കൂട്ടം ബഹുത്വമായിരുന്നാൽ അപ്പം ഇരട്ടിച്ചുവെച്ചും, കാസായിൽ വീഞ്ഞു കുറഞ്ഞുപൊയാൽ ആവർത്തിച്ചു ഒഴിച്ചു സ്തൊത്രം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കാസായാകുന്ന പാനപാത്രം കഴുകിയ വെള്ളമാകട്ടെ മറ്റുവല്ല ശുദ്ധമുള്ള ചിന്നങ്ങളാകട്ടെ മദ്ബഹായിൽ നിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടു പൊയി പെരുമാറപ്പെടരുത്.

ഏഴാം കെപ്പാലെയൊൻ മാമൊദീസായെക്കുറിച്ചു

വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും ഒരത്തൻ ജനിക്ക പ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലെക്കു കടപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിക്കയും, നിങ്ങൾ പൊയി സകലജാതികൾക്കും ഏവൻഗെലിയൊൻ അറിയിച്ചു വിശ്വസിക്കു ന്നവരെ ബാവായുടെയും പുത്രന്റെയും റൂഹാദക്കുദിശായുടെയും നാമത്തിൽ മാമൊദീസാ മുക്കുവീനെന്ന് ശ്ലീഹന്മാരൊടു താൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ടു തിരുസഭയുടെ അവയവങ്ങളായി തീരുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവരും മാമൊദീസാ മുഴുകപ്പെടണം.

1. മുമ്മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസ സാരം മനസ്സിലാകയും ശുദ്ധമുള്ള മാമൊദീസായ്ക്കു ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പുറജാതികൾക്കും ഏതുസമയത്തും മാമൊദീസാ കൊടുക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. മാമൊദീസാ ബാവായുടെയും പുത്രന്റെയും റൂഹാദക്കുദിശായുടെയും നാമത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യപ്പെടാത്തവരെ സഭയുടെ അവയവങ്ങളെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. വെദവിപരീതക്കാരിൽ നിന്നും ഈ കർമ്മം കൈക്കൊണ്ടവർ ഭ്രഷ്ടന്മാരെന്നു സഭയാൽ വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു.

2. ദത്താവകാശ കൃപയിലെക്കു ലഭിക്കപ്പെട്ട സന്തോഷത്തിന്നു സദൃശമായി സൈത്ത എന്ന എണ്ണകൊണ്ടു മാമൊദീസാ മുഴുകുന്നവരുടെ നെറ്റിമെൽ പൂശപ്പെടുകയും, ശുദ്ധമുള്ള റൂഹായുടെ അഭിഷേകത്തിന്നു സദൃശമായ മുറൊൻ എന്ന തൈലംകൊണ്ടു അവർ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

3. മാമൊദീസാ എന്ന കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം കശ്ശീശാ മുതൽ മെല്പെട്ടസ്ഥാനികൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ജനിക്കപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപൊകുമെന്നു കണ്ടാൽ ഉടമസ്ഥരുടെ അപേക്ഷ [18] പ്രകാരം കശ്ശീശാ ഭവനത്തിൽ എത്തി കുട്ടിയെ മാമൊദീസാ മുക്കണം. കശ്ശീശാ ഇല്ലാതെവന്നാൽ ശെമ്മാശു വീട്ടുമാമൊദീസാ മുക്കുവാൻ ന്യായമാകുന്നു. ഈ കുട്ടികൾക്കു രോഗശാന്തിവന്നാൽ അവരെ

പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും കശ്ശീശാ അവരെ തൈലാഭിഷേകം ചെയ്തു മാമൊദീസാ ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയാക്കുകയും വെന്നം, കശ്ശീശ ന്നാരാൽ വീട്ടുമാമൊദീസാ കഴിക്കപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾ അവർ സഭയുടെ അവയവങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയപ്പെടേണ്ടുന്നതിനു അവരുടെ തൈലാഭിഷേകം പള്ളിയിൽ വെച്ചു നിറവെടുത്തതാകുന്നു.

4. വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ജനിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും മാമൊദീസാ കൊടുക്കപ്പെടണം. അതു കൂട്ടി ജനിച്ചതിനു പിമ്പു എട്ടും, നാല്പതും ദിവസങ്ങൾക്കിടയിലും തക്കകാരണത്തിന്മേൽ ഈ അവധികൾക്കു പിമ്പും കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

5. കുട്ടികൾ അറിവില്ലാത്തവരാകയാൽ അവരെ മാമൊദീസാ മുക്കുന്ന സമയം മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആൺകുട്ടിക്കു മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിലക്കേണ്ടതു വിശ്വാസസാരം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പുരുഷനും പെൺകുട്ടിക്കു മദ്ധ്യസ്ഥയായി നിലക്കേണ്ടതു വിശ്വാസസാരം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും ആകുന്നു. ഈ കുട്ടികൾ പ്രായപൂർത്തിയാകുന്ന മെല്പട്ടക്കാരനാൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്ന സമയംവരെ സഭയുടെ സകലനടപടികൾക്കും യോഗ്യമാകുംവണ്ണം നടത്തിക്കൊണ്ടു ചുമതല മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവർ കുട്ടികൾക്കു ജ്ഞാനപിതാക്കളും മാതാക്കളുമായി തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടു രക്തസംബന്ധ മാതാപിതാക്കന്മാരെ എന്നപോലെ ഇവരുടെ സംബന്ധത്തെ കുട്ടികൾ വർജ്ജിച്ചിരിക്കേണ്ടതു ന്യായമാകുന്നു.

6. ക്രമവിയോഗമായി ജനിച്ചുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികളെയും മാമൊദീസാ മുക്കണം. ആ കുട്ടിയുടെ മാതാവും പിതാവും ഇതിനാൽ പള്ളിശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിയുന്നതല്ല.

7. മാമൊദീസാമുക്കി സഭയോടു ചെർക്കുന്നവരെ ജാതിഭേദം ദേശനടപ്പു വർജ്ജിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്നു പാതകം വരുത്തി വെക്കരുത.

8. മാമൊദീസായ്ക്കു ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം പച്ചവെള്ളവും അനച്ചവെള്ളവും കൂട്ടിയൊഴിപ്പിച്ചതായിരിക്കണം. ശുദ്ധമുള്ള മുറൊൻ തൈലവും തക്സായിലെ നിയമപ്രകാരം വെള്ളത്തിൽ കലർത്തണം. തന്റെ സ്വന്തമാതാവിൽ നിന്നു ഭൃമിയിലെക്കു ജനിക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും സഭയിലെക്കു ജനിക്കുന്നു. മാമൊദീസായ്ക്കു വാഴ്ത്തുന്ന വെള്ളം രണ്ടു പകുതിയാക്കി ഒരംശ

ത്തിൽ ആൺകുട്ടികളെയും ആ വെള്ളം നീക്കി മറ്റെ അംശം വെള്ളത്തിൽ പെൺകുട്ടികളെയും മാമൊദീസാ മുക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യമായി ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും മാമൊദീസാ മുക്കരുതെന്നുള്ള നിയമസാരം അവർ ചാർച്ചക്കാറരായി ഭവിക്കുന്നതാകയാൽ വിവാഹത്തിന്നു തടസ്സം ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഇരട്ടപെ[19]റ്റ ആൺകുട്ടിയെയും പെൺകുട്ടിയെയും ഒരു പ്രാവശ്യം ഒരു വെള്ളത്തിൽ മാമൊദീസാ മുക്കുന്നതിന്നു വിരോധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാകുന്നു.

രണ്ടാം ഭാഗം

ശുദ്ധമാനപള്ളിയിലെ സ്ഥാനികളുടെ സാധാരണ വസ്ത്രങ്ങളെയും അംശവസ്ത്രങ്ങളെയും കുറിച്ച്

എല്ലാവിധ സ്ഥാനികൾക്കും അവരവരെ വിവരപ്പെട്ടറിവാൻ തക്കതായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു.

1. കാരൊയാ കാല്ക്കുപ്പായവും കമ്മീശും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. തൊപ്പിക്കുപകരം തുവാല ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളണം.
2. ഹെവുപ്പദിയക്കനൊൻ - മശമശാനാ - അർക്കദയാക്കൊൻ - ഇവർ കാല്ക്കുപ്പായവും കമ്മീശും തൊപ്പിയും ഇടക്കെട്ടും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. മെത്രാന്റെ അനുവാദത്തൊടുക്കൂടെ അർക്കദയാക്കൊൻ വെള്ള നിലയങ്കി ധരിക്കാവുന്നതാകുന്നു, പള്ളിയകത്തു ആരാധനസമയം ഇവർ തൊപ്പി ഉൗരിയിരിക്കണം.
3. കശ്മീശാ, കുറെപ്പിസ്കൊപ്പാ, ഇവർ സാധാരണവസ്ത്രം കൂടാതെ വെള്ളയുടുപ്പും ഇടക്കെട്ടും തലയിൽ കറുത്തതൊപ്പിയും ധരിക്കണം. മെല്പട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദത്തൊടു പുറംകുപ്പായവും ധരിക്കാം. റെബാൻ സാധാരണവസ്ത്രംകൂടാതെ തലയിൽ മസനപ്സാ എന്ന തൊപ്പിയും കറുത്ത ഉടുപ്പും വീതികൂടിയ ഇടക്കെട്ടും ധരിച്ചിരിക്കണം. പള്ളിയിലെ ആരാധനസമയം പുറംകുപ്പായവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. എപ്പിസ്കൊപ്പാ, റീശെപ്പിസ്കൊപ്പാ ഇവർ സാധാരണവസ്ത്രം കൂടാതെ ചുവപ്പുടുപ്പും അല്ലെങ്കിൽ കലർന്നനിറത്തിലുള്ള ഉടുപ്പും സദാ ധരിച്ചിരിക്കണം. തലയിൽ മസനപ്സാ എന്ന തൊപ്പിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പ്രത്യേകം റീശെപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കു കഴുത്തിൽ ഒരുമാലയും കുരിശും

ധരിക്കാം. കയ്യിൽ മൊതിരം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പള്ളിയിലെ ആരാധനക്കായി എപ്പിസ്കോപ്പായും റീസെപ്പിസ്കോപ്പായും പള്ളിയകത്തെക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ചുവപ്പുകുപ്പായത്തിന്നുമീതെ മുറീസ്സും, സുർപ്പലെസ്സും, തലയിൽ മുടിയും, സ്ത്രീബായും, അംശവടിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

4. കശ്ശീശാ കുറുബാന അണക്കുമ്പോൾ ധരിക്കേണ്ട അംശവസ്ത്രങ്ങൾ സാധാരണ വസ്ത്രമാകുന്ന കാല്ക്കുപ്പായത്തിന്നും കമ്മിശിന്നും പുറമെ തക്സായിലെ നിയമമനുസരിച്ചു കുറുത്തകുപ്പായം, വെള്ളക്കുപ്പായം, അയ്മനിയ, ഇടക്കെട്ടു, കയ്യാറകൾ, കാപ്പായാകുന്ന മുടുവസ്ത്രം, ചെരിപ്പുകൾ ഇവ ആകുന്നു. മെത്രാൻ കുറുബാന അണക്കുമ്പോൾ മെൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നവെണ്ണം അല്ലാതെ വിശേഷാൽ വെള്ള[20]ക്കുപ്പായത്തിൻമീതെ ശീലമുടിയും കാപ്പയിന്മീതെ പത്രസിൻ എന്ന ഉടുപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കണം. സ്ത്രീബായും സമീപം ഇരിക്കണം. മസ്നപ്സാ എന്ന തൊപ്പി തലയിൽ നിന്നും ആരാധന സമയവും എടുക്കരുത്. അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ആകട്ടെ വിശുദ്ധ ഉപകരണങ്ങൾ ആകട്ടെ ശുദ്ധമാനകുറുബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ശുദ്ധീകരിച്ചതിനുമെൽ മാത്രം ആകാം.

5. മാമൊദീസാ, വിവാഹം എന്നുള്ള ശുശ്രൂഷകളെയും കശ്ശീശാ നടത്തുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഈ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവനും ധരിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നും കൂട്ടുകയും കുറെക്കയും ചെയ്യാൻ ന്യായമല്ലാത്തതാകുന്നു.

എട്ടാം കെപ്പാലയൊൻ നൊമ്പിനെക്കുറിച്ച്

1. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാ തന്റെ മനുഷ്യാവതാര ദിവസങ്ങളിൽ പരസ്യശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുന്നും സാത്താന്റെ ജയിപ്പാൻ നൊമ്പാകുന്ന ആയുധം ഒന്നാമത് പ്രയോഗിച്ചതായി നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കയാൽ നാമും നൊമ്പു ആചരിക്കണം. സഭയിൽ അംഗീകരിച്ചു ആചരിക്കപ്പെടേണ്ട നൊമ്പുകൾ: 1) വലിയ നൊമ്പാകുന്ന അമ്പതുനൊമ്പും 2) ഇരുപത്തഞ്ചുനൊമ്പും 3) നിന്നുവനൊമ്പും 4) ശ്ലീഹാ

നൊമ്പും 5) കന്യകമറിയാമ്മിന്റെ നൊമ്പും ആകുന്നു. വലിയ നൊമ്പാകുന്ന അമ്പതുനൊമ്പു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പുനാളിൽ തികയുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചു നൊമ്പു ധനുമാസം 1 നു ആരംഭിച്ച് ആ 25 നു തികയുന്നു. നിനുവെ നൊമ്പ് തികളാഴ്ച ആരംഭിച്ച് ആ വ്യാഴാഴ്ച തികയുന്നു. ശ്ലീഹാനൊമ്പു മിഥുനമാസം 13-ന് ആരംഭിച്ച് ആ മാസം 29-ന് തികയുന്നു. കന്യകമറിയാമ്മിന്റെ നൊമ്പു ചിങ്ങമാസം 1ന് ആരംഭിച്ച് ആ മാസം 15 ന് തികയുന്നു.

2. എല്ലാ ആഴ്ചകളിലും ബുധനാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉപവാസദിവസങ്ങളായി അനുഷ്ഠിക്കണം. കാരണം നമ്മുടെ കർത്താവ് മരണത്തിന് ആലൊചിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ബുധനാഴ്ചയും കുരിശിൽ തരക്കപ്പെട്ടതിനാൽ വെള്ളിയാഴ്ചയും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇരുപതുവയസ്സിനു മെലുള്ള എല്ലാവരും അനുഷ്ഠിച്ചെ മതിയാവൂ എന്നാകുന്നു താല്പര്യം. എന്നാൽ ഇരുപതു വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവരും രോഗങ്ങളിലും ഞെരുക്കങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്നവരും ഒഴിവുള്ളവരാകുന്നു.

3. വലിയനൊമ്പാകുന്ന അമ്പതുനൊമ്പു കർത്താവ് ഉപവസിച്ച നാല്തുദിവസത്തെയും, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചവട്ടമാകുന്ന ഹാശാ ദിവസങ്ങളെയും കൂട്ടി ആചരിക്കപ്പെടണമെ[21]ന്നു ശുദ്ധമുള്ള ശ്ലീഹന്മാരാൽ കല്പിക്കപ്പെടുകകൊണ്ടു അമ്പതാക്കി ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ആണ്ടിന്റെ ദശാംശ പകുതിയാകുന്ന മുപ്പത്താറു ദിവസംകൊണ്ടു ഈ നോമ്പുദിവസങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നതാകയാൽ ആണ്ടിന്റെ ദശാംശം ഉപവാസദിവസങ്ങളായി ആചരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നൊമ്പിനിടയിലെ ശനി, ഞായർ, എന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ ഉപവാസദിവസങ്ങളായി ആചരിപ്പാൻ ന്യായമില്ലെന്നു നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ ആ ദിവസങ്ങൾക്കു പകരമായി. ഒരു ആഴ്ചവട്ടം ചെർത്തിരിക്കുന്നതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായം പറയുന്നു. എന്നാൽ നൊമ്പിനിടയിലെ ശനി, ഞായർ എന്നുള്ള തിയ്യതികളിൽ മാത്രം ശുദ്ധമാന കൂറുബാന അണക്കുന്നതിനു സഭയിൽ അനുവദിച്ചിരിക്കയാൽ ആ ദിവസങ്ങൾ സന്തോഷത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളാകകൊണ്ടു നൊമ്പു മുറയിൽ കൊണ്ടാടുന്നതു മതിയാകുന്നില്ല. എങ്കിലും നൊമ്പിൽ വിലക്കിയിരിക്കുന്ന ആഹാരപാനീയങ്ങൾ ആ ദിവസങ്ങളിലും ഭക്ഷിക്കയും പാനംചെയ്കയും ചെയ്യരുത്. അതിനാൽ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഭിന്നി

ക്കാതെ ശുദ്ധമാന പള്ളിയിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മെൽ വിവരിച്ചതായ അഞ്ചുനൊമ്പുകളും ആചരിക്കണം. ഈ നൊമ്പുകളിലെക്കു പ്രത്യേകം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമസ്കാരങ്ങളും വെദവായനകളും ക്രമമനുസരിച്ചു ചെയ്കയും വിലക്കിയിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യാനുള്ളതാകുന്നു.

4. നൊമ്പുദിവസങ്ങളിൽ മൊട്ട, പാൽ, വെണ്ണ, മൊരു, തൈരു, മത്സ്യം, ഇറച്ചി ഇത്യോദികളും, ലഹരിക്കുന്ന മദ്യങ്ങളും മറ്റും ശരീരപുഷ്ടിയും ആഹ്ലാദവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങളും മൊടികളും തൃജിച്ചിരിപ്പാനുള്ളതാകുന്നു. അജ്ഞാനികളുടെ ആഹാരങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കരുത്. എന്നാൽ രോഗികൾക്കും പ്രസവത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കും മെല്പറഞ്ഞവയിൽ വീഞ്ഞും മാംസവും വിരോധമില്ലാത്തതാകുന്നു.

5. നൊമ്പുദിവസങ്ങളിൽ ഭായ്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹമുറയും വെടിഞ്ഞിരിക്കയും ധർമ്മങ്ങളിലും നന്മപ്രവൃത്തികളിലും മുന്നിട്ടിരിക്കയും ചെയ്യണം.

6. അമ്പതുനൊമ്പിന്റെ മൂന്നാംദിവസം ബുധനാഴ്ച പള്ളിയിൽ സഭായോഗം കൂടുകയും വെദവായന, പ്രസംഗം, നമസ്കാരം മുതലായവ നടത്തി നൊമ്പിന്നു വെർതിരിക്കുന്ന കുരിശടയാളം സൈത്തന എണ്ണയാൽ കശ്ശീശാ ഏവരിലും വരച്ചു ജനങ്ങളെ അയക്കണം.

7. അമ്പതുനൊമ്പിൽ പാതിനൊമ്പു ദിവസിയും എല്ലാ ആഴ്ചകളിലും ശനി, ഞായർ എന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിലും, നാല്പതാം ദിവസമാകുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയും, പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ചയും വിശേഷാൽ സുബഹാ എന്ന പെരുന്നാൾ ഏതു തിയ്യതിയിൽ നെരിടുന്നുവോ ആ ദിവസിലും മാത്രം ശുദ്ധമാന കുറുബാന അണയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

[22]ഒമ്പതാം കെപ്പാലയൊൻ പെരുന്നാളുകളെക്കുറിച്ച്

നമ്മുടെ കർത്താവിശോമിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാര ദിവസങ്ങളിലെ സാരമെറിയ സംഗതികളും, തന്നെ പിന്തുടർന്നവരായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ആദ്യന്ത ചരിത്രങ്ങളുടെ ചുരുക്കവും, ജീവനൊടിരിക്കുന്നവർ ഓർമ്മ ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ടാടുന്നതും വിശ്വാസത്തിന്റെ

സ്ഥിരതയ്ക്കും സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർത്തിയ്ക്കും തുല്യം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ മാറാനായെപ്പരുന്നാളുകളെയും, മറ്റൊരാൾ പെരുനാളുകളെയും ആചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

1. മാറാനായെ പെരുനാളുകൾ 1) സുബഹ 2) യൽദാ 3) ഗസൂർത്താ 4) ദെനഹാ 5) മായെൽത്താ 6) സുലാക്കാ 7) മത്തലൈ.
2. സുബഹ എന്ന പെരുനാൾ മിനമാസം 25-ാം തീയതിയും യൽദാ എന്ന പെരുനാൾ ധനുമാസം 25-ാം തീയതിയും ഗസൂർത്താ എന്ന പെരുനാൾ മകരം 1-ാം തീയതിയും, ദെനഹാ പെരുനാൾ മകരം 3-ാം തീയതിയും, മായെൽത്താ എന്ന പെരുനാൾ കുംഭം 2-ാം തീയതിയും, സുലാക്കാ എന്ന പെരുനാൾ കൃതയുടെ നാല്പതാംനാൾ വ്യാഴാഴ്ചയും, മത്തലൈ എന്ന പെരുനാൾ ചിങ്ങം 3-ാം തീയതിയും ആകുന്നു.
3. ധനുമാസം 21ന് മാർ തൊമ്മാശ്ശീഹായുടെ പെരുനാൾ, മിഥുനമാസം 29-ാം നൂ മാർ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും പെരുനാൾ, മിഥുനം 30-ന് ശ്ലീഹന്മാർ പന്ത്രണ്ടുപേരുടെയും പെരുനാൾ, ചിങ്ങം 15ന് കന്യാസ്ത്രീമറിയമ്മിന്റെ വാങ്ങിപ്പുപെരുനാൾ, ചിങ്ങം 29ന് യൊഹന്നാൻ മംമദാനായുടെ ശിരമുറുന പെരുനാൾ.

രണ്ടാംഭാഗം

ഞായരാഴ്ചയെക്കുറിച്ച്

1. കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കയും ശുദ്ധമുള്ള റൂഹാ ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ പകരപ്പെടുകയും ചെയ്ത ദിവസമായ ഞായരാഴ്ച പുതിയനിയമത്തിന്റെ ശാബ്ദമായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും കർത്താവ് ഇനി വരുന്നതു ഞായരാഴ്ചദിവസമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ടു ഞായരാഴ്ചയെ ശുദ്ധമായി ആചരിപ്പാൻ സഭ കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു.
2. വിശുദ്ധ സഭായോഗം കൂടുകയും വെദവായന, പ്രാർത്ഥന [23] സ്തോത്രം, പ്രസംഗം, കുറുബാന ഇത്യാദികളായ ആത്മസംബന്ധമായവകൊണ്ടു ഈ ദിവസം ആചരിക്കപ്പെടുകയും വെണം.
3. ലോകവെല, വഴിയാത്ര, ലോകവ്യാപാരം, ലോകസംഭാഷണം, ഇവകളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കയും ജഡസംബന്ധമായ യാതൊരു

പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യാതിരിക്കയും വെണം. ഇവകൾക്കു പ്രതികൂലമായി ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ സഭാഭ്രംശം ചെയ്യപ്പെടണം.

4. ദിവസങ്ങളുടെ ആരംഭാവസാനം സന്ധ്യയെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതാകയാൽ ഞായറാഴ്ചയുടെ ആചാരം ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യമുതൽ ആരംഭിക്കേണ്ടതും ഞായറാഴ്ച സന്ധ്യയിൽ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

5. അകലംമൂലമൊ, മറ്റു തക്ക കാരണങ്ങളാലൊ പള്ളിയിൽ വന്നെത്തുവാൻ പാടില്ലാതെ വരുന്നവർ സമീപമായി പ്രാർത്ഥനസ്ഥലങ്ങൾ ചമച്ചു അവിടെയും, ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലങ്ങളിൽ എന്നപോലെ യോഗ്യമുള്ള ഒരു ഭവനം തിരഞ്ഞെടുത്ത അവിടെയും ശാബ്തമായി ആചരിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധ കുറുബാന എന്ന ദിവ്യകർമ്മം ഇവകളിൽ മെല്പട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അനുഷ്ഠിപ്പാൻ ന്യായമാകുന്നില്ലാ.

പത്താം കെപ്പാലയൊൻ വിവാഹ നിയമത്തെക്കുറിച്ച്

വിവാഹം എല്ലാവരിലും മാനമുള്ളതും വിവാഹക്കിടക്ക മലിനതയില്ലാത്തതും എന്നു വെദം കല്പിച്ചിരിക്കയാൽ വിവാഹമുറ പുരുഷന്മാരുടെ ഏഴു തലമുറയിലും സ്ത്രീകളുടെ അഞ്ചു തലമുറയിലും സംബന്ധം വർജ്ജിച്ചു നടത്തുവാനുള്ളതാകുന്നു. ആദാമിന്നു ഹവ്വായെന്നുള്ള ഒരേ ഭാര്യയെ ദൈവം കല്പിച്ചു. ആ ഹെതുവാൽ സഭയിൽ ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെയും ഒരുസ്ത്രീ ഒരു പുരുഷനെയും മാത്രം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ക്രിസ്ത്യാനി മയ്യാദപ്രകാരം വിവാഹം പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും തമ്മിൽ ഏകശരീരമാക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം പുരുഷൻ സ്ത്രീയെയും സ്ത്രീ പുരുഷനെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഒരു തരത്തിലും അനുവദിക്കുന്നില്ലാ. തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു കാണാനില്ലാതെ അകലപ്പെട്ട നാട്ടിൽ പൊയ്ക്കളക എന്നു വന്നാൽ ഏഴുകൊല്ലം തിരക്കികണ്ടുകിട്ടാത്ത പക്ഷം മെല്പട്ടക്കാരന്റെ അനുവാദത്തോടു മറുവിവാഹം നടത്താം. നൊമ്പുനീക്കിയുള്ള ഏതൊരു ദിവസങ്ങളിലും വിവാഹം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. വിവാഹം പുരുഷനു 14 വയസ്സിലും സ്ത്രീക്കു 12 വയസ്സിലും നടത്താവുന്നതാകുന്നു. സ്ത്രീയാൽ ഭർത്താവിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന [24] ധനത്തിനു സ്ത്രീധനം എന്നു പറയുന്നു. അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യയ്ക്കു പതാരം പള്ളിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3. പട്ടതംസംബന്ധമുള്ള സ്ഥാനികളിൽ, രണ്ടാം കെപ്പാലയൊൻ 17-ാം പാസൊക്കായിൽ വിരൊധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ സ്ഥാനികൾക്കും വിവാഹം വിരൊധമില്ലാ. പുനർവ്വിവാഹത്തിനും വിരൊധമില്ലാ. ആയത് മെല്പട്ടക്കാരൻ്റെ അനുവാദത്തൊടെ ചെയ്യപ്പെടെണ്ടതാകുന്നു. അവർ വിധവകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും, അവരിൽ ഒരുവൻ്റെ ഭായ്യയായിരുന്ന വിധവയെ അയ്മെനി വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും യോഗ്യമാകുന്നില്ല.

4. 60 വയസ്സുവരെ പുരുഷന്മാർക്കും 50 വയസ്സുവരെ സ്ത്രീകൾക്കും വിവാഹം ആകാം.

5. സഭാനിയമപ്രകാരം വിവാഹം നടക്കുന്നതിനു മൂന്നം വിവാഹമുറ നടത്തുന്നവർ ഭ്രഷ്ടാക്കപ്പെടണം. പള്ളിശിക്ഷ തീർത്തതിനുമെൽ ആ വിവാഹം നടത്തുവാനുള്ളതാകുന്നു.

6. പുറജാതിസ്ത്രീയെ ഭായ്യയായി പരിഗ്രഹിക്കരുത്. മാമൊദീസാ മുഴുകിയശേഷം അവളെ വിവാഹത്താൽ ഭായ്യയായി എടുക്കാം.

7. മാറാരോഗികളെ കൊണ്ടും ഭ്രാന്തന്മാരെക്കൊണ്ടും വിവാഹം കഴിപ്പിക്കരുത്. രൊഗശമനശേഷം വെണ്ടിയിരുന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാം. നപുംസകനായ ഒരുവനെക്കൊണ്ടു അറിയാതെ വിവാഹം നടത്തിപൊയാൽ ആ വിവാഹം മെല്പട്ടക്കാരനാൽ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി വെറെ വിവാഹം നടത്താവുന്നതാകുന്നു.

8. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രായങ്ങളിൽ ബാലകൻ്റെയും കന്യകയുടെയും വിവാഹം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മനസുപൊലെ വെണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കൾ ഇടവക പട്ടക്കാരൻ്റെയും അടുത്ത കായ്യസ്ഥർ ഇണങ്ങർ ഇവരുടെയും ആലൊചനയൊടു വിവാഹം ഉറയ്ക്കാവുന്നതാകുന്നു.

9. വിവാഹശുശ്രൂഷ പള്ളിയിൽവെച്ചു കഴ്ശിശായാൽ നടത്തപ്പെടണം. വിവാഹസംഗതി മുമ്പുകൂട്ടി പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കണം.

രണ്ടു ഇടവകയിൽ നിന്നായിരുന്നാൽ രണ്ടു ഇടവകയിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണം. വിവാഹത്തിനു തടസ്സമില്ലെന്നു ഇടവകപ്പട്ടക്കാർ തമ്മിൽ വിശ്വസിക്കത്തക്ക എഴുത്തു അയയ്ക്കണം. മുതൽ അവകാശം ചെല്ലെണ്ടതു അതാതു പള്ളിക്കു നിയമമനുസരിച്ചു തീർത്തു ദേശകുറിയും എഴുതിയിരിക്കണം.

10. പുരുഷനിൽ പ്രായം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. വിധവയെയാകട്ടെ കന്യകയെ ആകട്ടെ ദുഷ്കീർത്തിപ്പെടുത്തിയാൽ ദുഷ്കീർത്തിപ്പെടുത്തിയവൻ പ്രായം ശരിയായിരുന്നാലും വിവാഹം ഇല്ലാത്തവനായിരുന്നാലും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാം. ഇരുവർക്കും പള്ളിശിക്ഷ കൊടുക്കണം.

[25] പതിനൊന്നാം കെപ്പാലയൊൻ ഒന്നാമത്തെ ഒപ്പറുശുമായെക്കുറിച്ചു

1. മാമൊദീസാ ശൈശവത്തിൽ കഴിയുന്നതിനാൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ സത്യഉടമ്പടിയിന്മേൽ ആയതു നിറവേറ്റിയിരിക്കുന്നതും പ്രായം വരും കാലത്തു ആ ഉടമ്പടിയെ ഓരൊരുവൻ തനിച്ചു തനിച്ചു സഭയിൽ വെച്ചു പരസ്യമായി ഏറ്റുപറഞ്ഞു ഭരമെറ്റു നടക്കേണ്ടതുമാകയാൽ ഗുണദോഷങ്ങളെയും വിശ്വാസസാരങ്ങളെയും ധരിക്കുന്ന വിവേകപ്രായങ്ങളിൽ മെല്പട്ടക്കാർ സഭാദർശനത്തിന്നു വരും സമയം ഹാജരായി ഒന്നാമത്തെ ഒപ്പറുശുമായാകുന്ന ഈ നിയമം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

2. ഈ നിയമത്തിനു ചെർന്നുവരുന്നവർ വിശ്വാസപ്രമാണം, പത്തു കല്പനകൾ, കർത്താവു പഠിപ്പിച്ച നമസ്കാരം ഇവകൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവരും അതുകളെ സംബന്ധിച്ചു ചൊരിക്കുന്ന ചൊദ്യങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചു ഉത്തരങ്ങൾ പറവാൻ സാമാന്യം സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരും ആയിരിക്കണം. ഈ വക സാരാംശ സംഗതികളെ ഇവരെ മനസ്സിലാക്കി ഒരു മിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല ഇടവകപ്പട്ടക്കാർനുള്ളതാകുന്നു.

3. സഭയിൽ അവർ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ വിശ്വാസത്തോടു ചെയ്യാൻ ആയുസ്സിൻ നാളെല്ലാം ദൈവകൃപയാൽ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രതിജ്ഞ ചെയ്കയും മെല്പട്ടക്കാർ തക്സായിലെ നിയമപ്രകാരം തലയിൽ കൈവെച്ച് അനുഗ്രഹിക്കയും അവരുടെ നെറ്റിയിൽ മുറൊൻ എന്ന അഭിഷേകതൈലം പുശുകയും

വെണം. ഇതു കൈക്കൊണ്ടശേഷം ശുദ്ധമാന കുറുബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു ഇവർ മുടങ്ങപ്പെടരുത്.

പന്ത്രണ്ടാം കെപ്പാലയൊൻ കുമ്പസാരത്തെക്കുറിച്ച്

1. കുമ്പസാരം എന്നുള്ളത് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്ന താകുന്നു. മനസ്സുതിരിയുന്ന പൂർണ്ണക്രിസ്ത്യാനി മാമൊദീസാ കൈക്കൊള്ളുന്നത് ഏറ്റുപറഞ്ഞതിനുമേൽ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.
2. ശുദ്ധമാന കുറുബാനയിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ ഒരുങ്ങപ്പെട്ടു വരുന്നവർ കശ്ശീശായോടു കുമ്പസാരിപ്പാൻ ന്യായമാകുന്നു. രഹസ്യമായും പരസ്യമായും കുമ്പസ്സാരം നടത്തിക്കുന്നത് മയ്യാദയാകുന്നു.
3. സഭയിൽ ശെമ്മാശുസ്ഥാനം മുതൽ മെലൊട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുവാൻ യത്നമാകുമ്പോൾ അവരും കുമ്പസ്സാരിപ്പാൻ ന്യായമാകുന്നു.

[26] 4. കശ്ശീശാ കശ്ശീശായോടും മെത്രാൻ മെത്രാനോടും കുമ്പസാരിക്കണം.

5. കുമ്പസ്സാരത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഏറ്റുപറയുന്ന കൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി പട്ടക്കാർ അവർക്കു നല്ല ഉപദേശം കൊടുക്കണം. മൊഷ്ടിക്കപ്പെട്ടോ അപഹരിക്കപ്പെട്ടോ മറ്റുവിധത്തിലോ അടക്കിയിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെ കശ്ശീശാ വശം ഏല്പിച്ചാൽ അവരുടെ നാമങ്ങളെയും കൃത്യങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്താതെ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണം. കുമ്പസ്സാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയുന്ന ധനം മനസ്സുതിരിഞ്ഞവൻ പക്കൽ ഇല്ലാതെയും തിരിച്ചുകൊടുപ്പാൻ പ്രയാസമായും വന്നാൽ പട്ടക്കാർ അതിന്നു പരിഹാരം കല്പിക്കണം.

പതിമൂന്നാം കെപ്പാലയൊൻ രണ്ടാമത്തെ ഒപ്പുറുശുമായെക്കുറിച്ച്

1. നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ രൊഗിയായിരുന്നാൽ അവൻ സഭയിലെ മുപ്പന്മാരെ വരുത്തട്ടെ അവർ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണ

പുഴി അവന്നുവെണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ എന്നു ശുദ്ധമുള്ള യാക്കോബു ശ്ലീഹായാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരുത്തൻ രോഗത്തിൽ ആകുന്നസമയം ഇടവകപട്ടക്കാരനെ വരുത്തി നമസ്കാരം നടത്തണം.

2. പട്ടക്കാരൻ രോഗിക്കു നല്ലബുദ്ധി ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കയും ഭവനകായ്കങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. വല്ല നിയമങ്ങൾ രോഗിക്കു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നാൽ പട്ടക്കാരനൊടുകൂടെ രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ പറകയും പട്ടക്കാരൻ ഉടനെ അതിനെ എഴുതി രോഗിയും അപേക്ഷപൊലെ സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടും ഒപ്പു വയ്പിച്ചു പട്ടക്കാരൻ സൂക്ഷിപ്പിക്കയും വേണം. രോഗി മരിച്ചുപൊയാൽ ആ നിയമംപൊലെ ചെയ്യപ്പെടണം. രോഗിയുടെ നിയമം കാണാൻ വിധി കൾക്കും വെദവിധികൾക്കും പ്രതികൂലമായിരിക്കരുത്തതാകുന്നു.

പതിനാലാം കെപ്പാലയൊൻ ശവസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച്

1. ഒരു മെല്പട്ടക്കാരൻ കാലംചെയ്താൽ അടുത്ത ഇടവകക്കാർക്ക് ഒക്കെയും അറിവുകൊടുക്കയും സഭയ്ക്കടുത്ത എല്ലാ സ്ഥാനികളുടെ കൂടെ [27]ബഹുജനവും കൂടി ശവം മദ്ബഹാ മൂന്നിൽ വച്ചു തക്സായിലെ നിയമമനുസരിച്ച് നമസ്കാരങ്ങൾ തീർത്ത് നിയമിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിൽ സംസ്കാരം ചെയ്യണം. ശവം ഇരുത്തിയാകുന്നു സംസ്കാരം ചെയ്യേണ്ടത്.

2. കശ്ശീശാ മരിച്ചാൽ ഇടവകക്കാരും അടുത്തിടവകകളിലെ കശ്ശീശാ മാറും കൂടി നിയമമനുസരിച്ച് നമസ്കാരങ്ങൾ തീർത്ത് നിയമിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിൽ സംസ്കാരം ചെയ്യണം. ശവം പെട്ടിയിൽ കിടത്തി സംസ്കാരം ചെയ്യണം.

3. അയ്മെനികളായ എപ്പപ്പെട്ടവരെയും ബഹുമതികളൊടു പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശവം അഴിക്കു പുറമെവച്ചു തക്സായിലെ നിയമമനുസരിച്ച് നമസ്കാരങ്ങൾ തീർത്തു നിയമിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു സംസ്കാരം ചെയ്യണം.

4. സഭയ്ക്കടുത്ത എല്ലാ സ്ഥാനികൾക്കും, അവരുടെ ഭായ്മാർക്കും, ഒരു തലമുറയിലെ മക്കൾക്കും, മറാകൈസ്ഥാന ഭവനക്കാർക്കും,

ശവക്കുഴി തീർക്കുന്നവനായ കപ്യാർക്കും, കുഴിക്കാണം അരുത്. മറ്റുള്ള എപ്പെപ്പട്ടവർക്കും കുഴിക്കാണം വൈപ്പിച്ചു ശവം അടക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. ആരുമെവരുമില്ലാത്തവരായും പരദേശികളായും ഉള്ള അയ്‌മെനികൾ മരിച്ചാൽ പള്ളി ചിലവപ്പിന്മേൽ ശവം വരുത്തി സംസ്കാരം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

6. പള്ളിക്കുറ്റത്തിൽ ഏപ്പെട്ടു തീരുമാനമുണ്ടാകാതെ മരിക്കുന്നവരെ പരിഹാരമുണ്ടാക്കി ശവസംസ്കാരം ചെയ്യാം. ശ്രുതിപ്പെട്ട ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിമിത്തം പള്ളിക്കുറ്റത്തിൽ ഏപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ പരിഹാരമുണ്ടാകാതെ ആ പടുതിയിൽ മരിക്കുന്നവരെയും, കുട്ടികൾ അലസുവാൻ ഔഷധംസെവിച്ചു മരിക്കുന്നവരെയും, ഗർഭം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ഔഷധം സെവിച്ചു മരിക്കുന്നവരെയും വെളിമ്പറമ്പിൽ അല്ലാതെ പള്ളി സിംസ്തെരിയിൽ സംസ്കാരം ചെയ്യരുത്.

7. മാമൊദീസാ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഏവരുടെയും ശവം പള്ളിയുടെ സിംസ്തെരിയിൽ അടക്കംചെയ്യണം. ശവം അടക്കംചെയ്യുന്നതിനു കശ്ശീ ശന്മാർക്കും ശെമ്മാശന്മാർക്കും ആകാം. അയ്‌മെനികൾ ശവം അടക്കുന്നതിനു ന്യായമാകുന്നില്ലാ.

പതിനഞ്ചാം കെപ്പാലയൊൻ അവകാശക്രമത്തെക്കുറിച്ച്

മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്വത്തുക്കളെ അവന്റെ സംബന്ധികൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തി കൊടുക്കണമെന്നു ദൈവം മൊശമുഖം ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാരോടു കല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ശുദ്ധമാനപള്ളിയൊടു ചെരുന്ന [28] എല്ലാവനും അവനവന്റെ സ്വത്തുക്കളെ താഴെവിവരിക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെടുത്തി കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

1. ഒരുവന്റെ അവകാശികൾ നെരായ വിവാഹത്തിലുള്ള അവന്റെ പുത്രന്മാരും, പുത്രന്മാരില്ലാത്തപക്ഷം പുത്രിമാരും, പുത്രിമാരും ഇല്ലാത്തപക്ഷം അടുത്തചാർച്ചക്കാരും ആകുന്നു. ആയതു വിവാഹമുറ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പുരുഷവഴിക്ക ഏഴുതലമുറയിലും സ്ത്രീ വഴിക്കു അഞ്ചുതലമുറയിലും ഉള്ളവരെ ചാർച്ചക്കാരെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

2. ഏഴുതലമുറയുടെ വിവരം ഒന്നു സഹൊദരന്മാരും അവരുടെ സന്തതികളും. രണ്ടു സഹൊദരിമാരും അവരുടെ സന്തതികളും. മൂന്നു, പിതൃവഴി ചിറ്റപ്പൻ പെരപ്പന്മാരും അവരുടെ സന്തതികളും. നാലു അവരുടെ സഹൊദരിമാരുടെ മക്കൾവഴിക്കാരും. അഞ്ചു അപ്പന്റെ സഹൊദരന്മാരുടെ മക്കൾ വഴിക്കാരും. ആറു ദത്തന്റെ സഹൊദരിമാരുടെ മക്കൾ വഴിക്കാരും. ഏഴു മുത്തപ്പന്റെ അപ്പന്റെ സഹൊദരന്മാരുടെ മക്കൾ വഴിക്കാരും. ഇങ്ങനെ ഏഴു തലമുറ പിതൃവഴിയിലും അപ്രകാരം തന്നെ മാതൃവഴിയിലും സംബന്ധം പ്രമാണിച്ചു വരുന്നു. എങ്കിൽ പെൺ വഴി അഞ്ചു മറിവുവരെ പ്രമാണിക്കുന്ന ന്യായമുണ്ട്.

3. നെരായ വിവാഹത്തിൽ ജനിച്ചുണ്ടാകുന്ന മക്കൾക്കു മാത്രം പിതാവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും സ്വത്തുക്കൾക്കു അവകാശമുണ്ട്. (നിയമ വിരോധമായി ജനിച്ചുണ്ടാകുന്ന മക്കൾക്കു യാതൊരു അവകാശവും ഇരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല).

4. ഒരുവന്റെ നെരായ വിവാഹത്തിൽ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പുത്രന്മാരെ പിതാവിന്റെ ഭവനാവകാശികളെന്നും പുത്രിമാരെ സ്ത്രീധനാവകാശികളെന്നും വിചാരിക്കപ്പെടണം. പുത്രിമാർക്കു സ്ത്രീധനാവകാശം പുത്രിമാർക്കുള്ള അവകാശ ഓഹരിയിൽ മിക്കവാറും പകുതിയൊളം ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

5. ഒരു പിതാവിനു പുത്രന്മാർ പലരായിരുന്നാലും സ്വത്തുക്കൾക്ക് അവർ സമഅവകാശികളാകുന്നു എങ്കിലും പിതാവു ഭാഗം ചെയ്തുകൊടുക്കുംപോൾ തന്റെ കടിഞ്ഞൂൽപുത്രനും കുഡുംബസംരക്ഷണയിൽ പിതാവിനൊടു കൂടി സാഹസം ചെയ്തിട്ടുള്ളവനുമായ മുത്തപുത്രനു കൂടുതലായ ഒരു ഉപകരിയെ വെർതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു കൂടാതെ, തക്കകാരണങ്ങളാൽ തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു ഏറകുറവാൽ വീതിപ്പാനും ഏതാനും മുതൽ വീതിക്കാതെ തറവാട്ടിൽ നിറുത്തുവാനും മാതാ പിതാക്കൾക്കു അധികാരമുണ്ട്.

6. ഒരുവന്നു പ്രഥമവിവാഹത്തിലും പുനർ വിവാഹത്തിലും മൂന്നാം വിവാഹത്തിലും നാലാം വിവാഹത്തിലും പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നതാൽ ഒന്നും, മൂന്നും പാസൊക്കെകളിലെ നിയമപൊലെ [29] അവകാശം ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീധനാവകാശമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതാതു വിവാഹത്തിലെ മക്കൾക്കു മാത്രം ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

7. ഒന്നാം വിവാഹത്തിൽ പുത്രന്മാരും ശേഷം വിവാഹത്തിൽ പുത്രികളും ഉണ്ടായാൽ ഈ പുത്രികൾക്കു ഒന്നാം വിവാഹത്തിലെ പുത്രികൾക്കുള്ള അവകാശംപൊലെ കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

8. ഒന്നാം വിവാഹത്തിൽ ഒരു പുത്രിയും ശേഷം വിവാഹങ്ങളിൽ പുത്രന്മാരും ഉണ്ടായാൽ ഒന്നാം വിവാഹത്തിലെ പുത്രിക്കു, ശേഷം വിവാഹത്തിലെ പുത്രന്മാർക്കുള്ള അവകാശംപൊലെ ഭാഗിച്ചു കൊടുപ്പാനുളളതാകുന്നു.

9. ഒന്നാം പാസൊക്കായിൽ പുത്രിമാർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുത്രന്മാരില്ലാതെ പുത്രിമാർ മാത്രം ഒരു പിതാവിന്നു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവർക്കു സമാവകാശം കൊടുക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെയല്ലാതെ സ്ത്രീധനാവകാശം കൊടുത്തു വെറെ അയച്ച ഒരു പുത്രിയെ മാത്രം തന്റെ കൂടെ നിർത്തി അവകാശം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും പിതാവിനും മാതാവിനും അധികാരമുണ്ട്.

10. ഒരുവനു ഒരുപുത്രിമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കയും അവളെ പിതാവിന്റെ ഭവനാവകാശിയായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തശേഷം പുത്രന്മാരുജനിച്ചുണ്ടായാൽ അവകാശപ്പെടുത്തിയ പുത്രിക്കും പിന്നീടുണ്ടായ പുത്രന്മാർക്കും പിതാവിന്റെ മുതലിനു ഒരുപോലെ അവകാശപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

11. മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു ഭാഗം ചെയ്തശേഷം പുത്രന്മാരുജനിച്ചാൽ മുൻപകൃതിയെ ദൈപ്പെടുത്തി പിന്നീടുണ്ടായ സന്തതിക്കുകൂടി ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്കിലും ഭാഗശേഷമുള്ള മക്കളുടെ ദൈഹണ്ണത്തെ ഭാഗിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു.

12. ഒരു പിതാവിനു മക്കൾ പലരായിരിക്കയും അവരിൽ ചിലരുടെ പെരുവെച്ചു പൊതുമുതലിൽ നിന്നു വസ്തുക്കൾ സമ്പാദിക്കയും ചെയ്താൽ ശേഷം മക്കൾക്കും ആ നെട്ടത്തിന്മേൽ തുല്യാവകാശമുണ്ട്. ഭാഗസമയം ആയതും വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

13. ഭർത്താവിനും ഭായ്ക്കും ഒരു പുത്രനും ഒരു പുത്രിയും മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കയും പുത്രനെപൊലെ പുത്രിയെയും തങ്ങളോടുകൂടെ പാർപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്താൽ തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ പകുതി പകുതി പുത്രനും പുത്രിക്കും കൊടുപ്പാൻ അവർക്ക് അധികാ

രമുണ്ട്. എങ്കിലും പൂർവ്വധനവും പാർപ്പിടവും പുത്രന്നു മാത്രം ഇരിക്കെ
ണ്ടതാകുന്നു.

14. ഒരു പിതാവിന്നു അല്ലെങ്കിൽ മാതാവിന്നു അവകാശം സ്ഥിര
പ്പെടുത്തിയ തന്റെ പുത്രിയെ സന്താനങ്ങളില്ലാതെ തീരുന്നപക്ഷവും
മരിക്കുന്ന പക്ഷവും വെറെ സ്ത്രീധനാവകാശത്താൽ അയച്ചു [30] പുത്രി
മാരിൽ ഒരുത്തിയെ ഭവനാവകാശത്തിനു തിരിയെ ഏല്പെടുത്തുവാൻ
അധികാരമുണ്ട്.

15. ഭാഗശേഷം ഒരുവൻ മക്കൾകൂടാതെ മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ
പിതാവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്മേൽ പിതാവിന്നു കർത്തൃ
തയുണ്ട്. മരിച്ചവന്റെ ഭായ്തു പുനർവിവാഹം ഇച്ഛിക്കാതെ താമസി
ക്കുന്നപക്ഷം അവൾ ഈ പിതാവിന്റെ കീഴിൽ ജീവനാംശകാരിയായി
താമസിക്കണം.

16. മാതാപിതാക്കന്മാർ മക്കൾക്കു ഭാഗം ചെയ്തുകൊടുത്താലും ആ
വക സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നു കാലക്ഷേപം കഴിപ്പാൻ അവർക്കു സ്വാത
ന്ത്ര്യമുണ്ട്, എങ്കിലും ഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വകകളെ അന്യാധീനം ചെയ്യാൻ
അവർക്കു അധികാരമില്ല.

17. ഭായ്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ തനതു സമ്പാദ്യങ്ങളാകട്ടെ, ഭാഗത്തിൽ
കിട്ടിയ സമ്പാദ്യങ്ങളാകട്ടെ അവരുടെ ജീവകാലങ്ങളിൽ അതിൽ ഏതാ
നും അംശങ്ങളെ ഉത്തമമായ മനൊഗുണപ്രവൃത്തികൾക്കു നിയമിച്ചു
കൊടുക്കാം. അവർക്കു മക്കളുള്ള പക്ഷവും ആ നിയമത്തെ ആക്രമി
പ്പാൻ അവർക്കു ന്യായമാകുന്നില്ല. നിയമിക്കപ്പെട്ടശേഷം നിയമി
ച്ചവർക്കും തിരിയെ ആ സമ്പാദ്യങ്ങളെ തനതിൽ ചെർത്ത കർത്തൃത
നടത്തുവാൻ ന്യായമാകുന്നില്ല.

18. ഒരു ഭർത്താവിന്നു പുത്രന്മാരാകട്ടെ പുത്രിമാരാകട്ടെ ഇല്ലാതെയി
രിക്കുമുളവിൽ അവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ സ്വത്തുക്കൾക്കു അവന്റെ
ഭായ്തന്നെ അവകാശി. അവളും മരിച്ചാൽ ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത
ചാർച്ചക്കാരാകുന്നു അവകാശികൾ. ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത ചാർച്ച
ക്കാർ ആരും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ഭായ്തയുടെ ചാർച്ചക്കാർക്കാകുന്നു അവ
കാശം. അവരും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ആ മുതൽ സർവവും ഇടവകപ്പള്ളിക്കു
ചെരുകയും വെണം.

19. ഭായ്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കു മക്കളില്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങളുടെ സ്വത്തു കളിമെൽ മനസ്സുപൊലെയുള്ളവരെ ദത്തുപത്രം കൊടുത്തു ഉറപ്പിക്കാം. മാമൊദീസാ മുഴുകാത്ത പുറജാതികളിൽ ആരെയും അങ്ങിനെ ഉറപ്പിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. ദത്താവകാശി കടത്തിനും ധനത്തിനും ഉത്തരവാദിയായിരിക്കയും ചെയ്യും. ദത്താവകാശപ്പെടുന്ന സ്വത്തിന്റെ ദശാംശം പള്ളിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

20. ഒരുവന്നു സന്തതി ഇല്ലാതെ അന്യകുടുംബത്തിൽനിന്നു ഒരു പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ ദത്ത എടുക്കയും പിന്നീടു അവന്നു സന്തതി ഉണ്ടാകയും ചെയ്താൽ ദത്താവകാശിക്കും പിന്നീട് ജനിച്ച സന്തതിക്കും തറവാട്ടുമുതൽ ഒന്നുപോലെ അവകാശം വീതിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

21. ഭർത്താവിന്റെ സമ്പാദ്യം ഭായ്യയ്ക്കും ഭായ്യയുടെ സമ്പാദ്യം [31] ഭർത്താവിനും മാത്രം ഇരിക്കും. ഒരാൾ മരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നയാൾ ആ സമ്പാദ്യങ്ങളെ അന്യനു അവകാശപ്പെടുത്തുകയോ അധീനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താലും ദശാംശം പള്ളിക്കു കൊടുക്കണം.

22. അവകാശങ്ങളെ മരണപത്രികമൂലം ഉറപ്പിക്കാം. ആവക പത്രികകൾ എത്രയും വിശ്വാസയോഗ്യമായിരിക്കണം. ഇടവക പട്ടക്കാരനും സ്വജാതിക്കാരിൽ നാലുപെരും അതിൽ ഉത്തമസാക്ഷിയായിരിക്കയും വേണം.

23. മാറാരോഗമൊ, അംഗഭംഗമൊ, ഭ്രാന്തൊ, ഉള്ളതായി പുത്രന്മാരൊ പുത്രിമാരൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവർക്കും ഓരൊ ഭാഗം വെർതിരിക്കണം. കന്യകയ്ക്കും വിവാഹച്ചിലവും സ്ത്രീധനവും ഭാഗിക്കണം.

24. ഒരുവൻ പള്ളിക്കടുത്ത എപ്പിസ്കോപ്പാസ്ഥാനം മുതലായവകളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, ഭവനത്തിൽ നിന്നും അവകാശം വേണമെന്നും ചൊദിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൊടുക്കണം. സ്ഥാനശേഷമുള്ള തന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങൾക്കു മെപ്പടി ഭവനക്കാർ അവകാശികളാകുന്നതല്ല.

25. ഒരുവൻ കശ്ശീശാസ്ഥാനി ആയി എങ്കിൽ ഭവനത്തിൽനിന്നും ശരിയായ അവകാശം കൊടുക്കണം. തന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങൾക്കും മക്കളും ഭായ്യയും ഇല്ലാത്തപക്ഷം മെപ്പടി ഭവനക്കാർ തന്നെ അവകാശികളാകുന്നു.

26. ഭാഗത്തിന്നുമുമ്പു ഒരുവൻ മരിക്കയും ഭായ്യയും മക്കളും ജീവിച്ചിരിക്കയും മക്കൾ അപ്രാപ്തരായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഭാഗസമയം സ്വത്തുക്കൾ മരിച്ചവന്റെ ഭായ്യയെ ഏല്പിക്കണം. മക്കൾക്കു പ്രാപ്തി വരുവരെ അവൾ പുനർവിവാഹത്തിന്നു മനസ്സുവെക്കരുത്. പുനർവിവാഹത്തിന്നു മനസ്സുവെക്കുന്നപക്ഷം ഭാഗമുതൽ ഒരു രക്ഷകർത്താവിനെ അവൾ ഏല്പിച്ചുപൊകണം.

27. ഭായ്യയുടെ സ്ത്രീധനാവകാശത്തെ അവളുടെ സമ്മതംകൂടാതെ ഭർത്താവിന്നു ചിലവഴിച്ചുകൂടാ, അവളുടെ ഭാഗത്തെക്കു തിരിച്ചുവെക്കുന്നതുവരെ അവൾക്കും സ്വയാധികാരം ചെയ്തുകൂടാ.

28. മാതാപിതാക്കളുടെ കാലശേഷം പുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ വീതിക്കുന്നതായാൽ ശരാശരിയായി ഭാഗിക്കാമെങ്കിലും അഞ്ചാം പാസൊക്കായിൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന അവകാശപ്രകാരം വീതിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

29. പുത്രന്മാർ പലരും കൂടവും ധനവും വെച്ചെറ ഉണ്ടാക്കിയവരുമാകുന്നെങ്കിൽ കടം ധനം ഇവ പൊതുവിൽ കാണിച്ചു പരിഹാരം പറഞ്ഞു വീതിക്കണം. സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ തറവാട്ടുപയോഗത്തിന്നു യോഗ്യമല്ലാത്ത വിധം കെടുമതി ചെയ്തവരുണ്ടായിരുന്നാൽ അവർ ഉത്തരവാദം പറയണം. ഭാഗംവരെയുള്ള സകല ധനവും പൊതുവാക്കി ഭാഗിക്കയും വെണം.

[32] 30. പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവൻ വീട്ടുമുതലൊന്നും എടുക്കാതെ ദൂരസ്ഥനായി സ്വയദേഹണ്ഡംകൊണ്ടു സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കി വിവാഹത്തൊടു പാർത്തുവരുന്നു എങ്കിൽ പൂർവ്വധനത്തിന്റെ ഭാഗം അവന്നു കൊടുക്കണം. അവന്നു മനസ്സില്ലാത്തപക്ഷം അവന്റെ ദേഹണ്ഡമുതലിനെ പൊതുമുതലൊടു ചെർത്തു ഭാഗിപ്പാൻ നിർബന്ധിക്കരുത്.

31. ഭാഗസമയം ഒരു അവകാശി ദൂരസ്ഥനായിപൊയാൽ അവനെ തിരിയപ്പെടുത്തി അവന്റെ ഭാഗം അവൻ സമ്മതിക്കുന്ന ആളിനെ ഏല്പിക്കണം. അവകാശികളിൽ ഒരുവൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു സന്ദിഗ്നതൊന്നിയാൽ അവൻ ഇല്ലെന്നു നിജമാകുവരെ അവന്നും ഭാഗംതിരിച്ചുപൊതുവിൽ സൂക്ഷിക്കണം. ഇല്ലെന്നായാൽ ശേഷം അവകാശികൾക്കു അതു വീതിച്ചെടുക്കാം എങ്കിലും കാണാതെ പോയ അവകാശിക്കായി അറുപതു കൊല്ലംവരെ ക്ഷമയൊടു കാത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

32. സഹൊദരന്മാർ ഒരുമിച്ചു പാർത്തുവരികയും ഭാഗത്തിന്നുമുമ്പ് ഒരുവൻ മരിക്കയും ചെയ്താൽ അവന്റെ ഭായ്യ പുനർവിവാഹത്തിനു ഇച്ഛിക്കാതെ ഭർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സഹൊദരന്മാർ ഭാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ച സഹൊദരന്റെ ഭായ്യക്കു അവളുടെ സ്ത്രീധനവും ഭർത്താവിന്റെ വീതത്തിൽ എട്ടിൽ ഒരംശവും അവൾക്കു ഭാഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

33. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ വെശ്യാവൃത്തി നിമിത്തം ഭർത്താവെ വെടിഞ്ഞു പൊകുന്നതായാൽ അവളുടെ സ്ത്രീധനം തിരിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

34. മക്കളില്ലാത്ത വിധവ പുനർവിവാഹം ഇച്ഛിച്ചാൽ അവളുടെ സ്ത്രീധനം ആഭരണങ്ങളൊടുകൂടി തിരിച്ചുകൊടുക്കണം. അവൾ പുനർവിവാഹം ഇച്ഛിക്കാതെ പ്രഥമഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതായാൽ അവൾ ജീവനംശക്കാരിയായി താമസിക്കണം. ഭാഗം തീർന്നതിൽ പിന്നെയാകുന്നു ഭർത്താവു മരിച്ചു എങ്കിൽ ഭാഗമുതലിന്മേൽ അവൾക്കു കർത്തൃതചെയ്യാം. എങ്കിലും നിലം പുരയിടങ്ങളെ അന്യോധീനപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾക്കു അവകാശമില്ല.

35. ഭർത്താവൊടു ഏറിയനാൾ ജീവിച്ചു ഉപസഹായി ആയി ധനം സമ്പാദിച്ച വിധവ മക്കളില്ലാത്തപക്ഷം പുനർവിവാഹം ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവളുടെ സ്ത്രീധനവും ആഭരണങ്ങളും ഭർത്താവിന്റെയും തന്റെയും സമ്പാദ്യത്തിൽ പകുതിയും അവൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. മക്കളില്ലാതെ വയസ്സാധികൃത്താൽ താമസിക്കുന്ന മുറെക്കും അവൾക്കു മരിച്ചശേഷമെ ചാർച്ചക്കാർക്കു ആ സമ്പാദ്യം അടങ്ങു. അവൾ മരിച്ചശേഷം അവളുടെ സ്ത്രീധനമുതൽ ചാർച്ചക്കാർക്കു കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതുമല്ല.

36. ഭർത്താവിരിക്കെ മക്കളില്ലാതെ ഭായ്യ മരിച്ചാൽ അവളുടെ സ്ത്രീ [33] ധനം നാലിൽ ഒരംശം നീക്കി തിരിയെ അവളുടെ അടുത്ത ഉടയക്കാർക്കു കൊടുക്കണം.

37. മക്കളുള്ള വിധവ പുനർവിവാഹം ഇച്ഛിച്ചാൽ പ്രഥമഭർത്താവിന്റെ സമ്പത്ത് അവൾക്കു ലഭിക്കുന്നതല്ല.

38. ഒരു ഭവനത്തിൽ സ്ത്രീ അവകാശപ്പെടുകയും മക്കൾ ഇരിക്കെ ഭർത്താവ് മരിച്ച് പിന്നെയും വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട മക്കൾ ഉണ്ടാകയും

ചെയ്താൽ എല്ലാ വിവാഹത്തിലെ സന്തതിക്കും മാതാവിന്റെ മുതലിനു ഒന്നുപോലെ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു.

39. അവകാശിയായ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷനു സന്തതികൂടാതെ സ്ത്രീ മരിച്ചാൽ അവന്റെ ഭാര്യയുടെ സ്വത്തിൽ നിന്നു അവന്നു ഉപജീവിക്കാം. എന്നാൽ വസ്തുക്കളെ അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു അവനവകാശം ഇല്ല. അവൻ പുനർവിവാഹത്തിനു മനസ്സാകുന്ന പക്ഷം ഭാര്യയുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീക്കി അവന്റെ തനത് സമ്പാദ്യങ്ങളോടുകൂടി വെർപിരിയെണ്ടതാകുന്നു.

40. അവകാശിയായ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്ത പുരുഷനു സന്തതി ഉണ്ടാകയും സ്ത്രീയുടെ തറവാട്ടിലുള്ള സകല കൈകായങ്ങളും അവൻ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിൽ തറവാട്ടു ഉപയാഗത്തിനായി അവൻ ചെയ്യുന്ന സകല ഏപ്പാടിനും മക്കൾ ഉത്തരവാദികളായിരിക്കയും വെണം.

41. അവകാശിയായ പുത്രീ മരിച്ചതിനാൽ അവളെ വിവാഹം ചെയ്ത പുരുഷൻ മക്കളില്ലാത്തപക്ഷം ആ ഭവനത്തിൽ അവകാശിയായിരിക്കയില്ല. മക്കളുള്ളപക്ഷവും അവൻ ആ നിലയിൽ പുനർവിവാഹം ചെയ്താൽ ആ സ്ത്രീക്കും അവളുടെ മക്കൾക്കും ആ ഭവനത്തിന്റെ അവകാശത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു ഓഹരിയും ലഭിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. അവന്റെ പിതാവിന്റെ സ്വത്തും അവന്റെ തനതു സമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്നാൽ അതും പുനർവിവാഹത്തിലെ സ്ത്രീക്കും അവളുടെ മക്കൾക്കും കൊടുക്കാം.

42. ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് അവകാശികൾ തർക്കപ്പെട്ടാൽ ആയത് ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ ബൊധിപ്പിക്കുകയും പള്ളിക്കാർ അതിനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. അവരെ അനുസരിക്കാതെയിരുന്നതാൽ റിശെപ്പിസ് കൊപ്പായെ ബൊധിപ്പിച്ച്, ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം തീരുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്ന അവകാശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരംശം പൊതുഗുണത്തിനായി സമൂഹത്തിലെക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.